KOLAYLIK DİNİ İSLAM

"... Allah, size kolaylık diler,
zorluk dilemez..."
(Bakara Suresi, 185)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

2. baskı: Kasım 2001
3. baskı: Ağustos 2005
4. baskı: Ekim 2005
5. baskı: Kasım 2005
6. baskı: Haziran 2006
7. baskı: Aralık 2006
8. baskı: Ekim 2008

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

OKUYUCUYA

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

•Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

•Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

•Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

•Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

•Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

•Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Allah'ın insanlar için, yaratılışlarına en uygun olarak seçtiği din, İslam dinidir. Allah dinini insanların yaşayabilmesi için çok kolay kılmıştır. Din ahlakı, insanların üzerindeki tüm külfeti, kısıtlayıcı ve sınırlayıcı, insanlara zorluk getiren ağırlıkları kaldırır. İnsanın sadece sonsuz merhametli, şefkatli, bağışlayıcı, salih kulları için herşeyi hayırla yaratan, tüm gücün sahibi olan Allah'ın kendisi için belirlediği kadere teslim olmasını, herşeyde sadece O'nun rızasını arayarak O'na yönelmesini bildirir.

Evrendeki her varlığın ve gerçekleşen her olayın sahibi olan Allah'a güvenip dayanmak ve O'nu dost edinmek, bir insanın hayatındaki tüm korkuların, endişelerin, sıkıntıların ve zorlukların da sonu demektir. Kuran ahlakını yaşayan bir insan için dinin getirdiği en önemli kolaylık ve güzelliklerden biri budur. Bunun dışında Allah, tüm emir ve hükümlerini insanların fıtratlarına en uygun şekilde bildirmiştir ve hiçbirinde bir zorluk bulunmamaktadır.

Allah, Kuran'da din ahlakının kolay olduğunu, dinine tabi olanların işlerini kolaylaştıracağını şöyle bildirir:

"Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız." (A'la Suresi, 8)

"... O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi)..." (Hac Suresi, 78)

Peygamberimiz (sav) de, bu ayetler doğrultusunda "Din kolaylıktır." (Buhari, Iman: 29; Nesai, İman: 28; Musned, 5:69) diye buyurarak, insanları din ahlakını yaşamaya davet etmiştir.

İnsanların dinde zorluk olarak gördükleri uygulama veya inançlar ise, dine sonradan müşrikler veya insanları dinden uzaklaştırmak isteyen inkarcılar tarafından eklenmiş ve hak dinin bir parçasıymış gibi insanlara aktarılmıştır. Bazı kimseler de, kendilerini daha takva göstermek için zor olanı yapmanın daha makbul olacağı yanılgısına kapılarak, gösterişe yönelik bir din anlayışını benimsemişlerdir. Oysa, Peygamber Efendimiz yanındaki Müslümanlara her zaman dini "kolaylaştırmayı" emretmiştir. O halde salih Müslümanlar bu emre itaat etmeli ve insanlara kolay olanı zor göstermenin vebalini yüklenmemelidirler. Peygamber Efendimiz (sav)'in bu konuyla ilgili bir hadisi şöyledir:

"Kolaylaştırın, güçleştirmeyin. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Birbirinizle iyi geçinin, ihtilafa düşmeyin." (Hz. Said ibni Ebu Berde r.a.) (Ramuz El-Hadis 2. Cilt, s. 510)

Bu kitapta da, Peygamberimiz (sav)'in bu tavsiyesine uygun olarak, Allah'ın dininin yaşanmasının son derece kolay olduğu hatırlatılmaktadır. Ayrıca İslam dininin, insanın

yaratılışına, huzuruna, mutluluğuna en uygun yaşam biçimi olduğu ve Kuran ahlakına uyularak sürdürülen yaşamın bir insan için olabilecek en güzel yaşam olduğu anlatılmaktadır.

KURAN, KOLAY OLANA İLETEN BİR REHBERDİR

Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik. İçi titreyerek korku duyanlara; ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (Taha Suresi, 2-3)

Allah, tarih boyunca tüm insanlığa doğruyu bulmaları, kesin olan bilgiye ulaşabilmeleri ve din hakkında bilgi edinebilmeleri için kutsal kitaplar ile bu kitapları insanlara ileten ve açıklayan peygamberler göndermiştir. Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği son kitap ise Kuran'dır. Bir ayette Kuran'ın yol gösterici özelliği için şöyle bildirilir:

Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. (Al-i İmran Suresi, 4)

Allah'ın Kuran'dan önce indirdiği kitaplar, müşrikler ve dine düşman insanlar tarafından tahrif edilmiştir. Bu kitaplar, içlerine birçok hurafe ve batıl inanç eklenerek özlerinden uzaklaştırılmışlardır. Ancak Allah son kutsal kitap olan Kuran'ın bozulmayacağına dair ayetlerde kesin bir hüküm vermiş ve kıyamet gününe kadar korunacağını şöyle bildirmiştir:

Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kuran) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)'tan indirilmedir. (Fussilet Suresi, 42)

Kuran'ın kıyamete dek geçerli olduğunu ve korunacağını bilen müminler bunun huzur ve güvenini yaşarlar. Kuran, insanın her hükmünden, her emrinden kesin olarak emin olduğu, kalbinde ve vicdanında hiçbir burukluk ve şüphe oluşmadan tabi olacağı bir kitaptır. İnsanların böylesine "emin" bir yol göstericisinin olması çok büyük bir nimet ve Allah Katından verilmiş bir rahmettir. Allah, Kuran'ın müminler için önemini bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

... Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

Kuran'ı bilen ve kendisine rehber edinen her insan, yaratılış amacını, Allah'ın hoşnutluğunu, rahmetini ve cennetini kazanmanın yolunu, cennet ve cehennemde nasıl bir hayat olacağını, Allah'ın yaratışındaki sırları, en güzel ahlakı ve daha birçok bilgiyi en doğru ve en eksiksiz şekliyle öğrenir.

Bir insanın din hakkında sorabileceği ve kendisine başka insanlar tarafından yöneltilebilecek her türlü soru da Kuran'da cevaplanmıştır. Allah bir ayetinde bunu şöyle buyurmaktadır:

Onların sana getirdikleri hiçbir örnek yoktur ki, Biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklama tarzını getirmiş olmayalım. (Furkan Suresi, 33)

Kuran ayetleri ile din hakkında herşeyin bilgisi verildiği gibi, insanların ihtilafa düşecekleri hiçbir konu da bırakılmamıştır. Allah Kuran'ın indiriliş sebeplerinden birinin de insanların ihtilafa düştükleri konuların açıklanması olduğunu şöyle bildirmiştir:

Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (Nahl Suresi, 64)

Ayette görüldüğü gibi Kuran, Allah'a iman eden, salih kullar için büyük bir rahmet ve her konuda yol göstericidir. Allah, Kuran yoluyla bize bilemeyeceğimiz, yaratışının sırrı olan konuları bildirir ve tüm insanları bu bilgilerle uyarır. Örneğin Kuran'da şeytanın varlığı, özellikleri, amacı, insanlara hangi yönlerden yaklaşabileceği, ne gibi yöntemler kullanabileceği, şeytanın sinsi karakteri ve daha pek çok bilgi verilmektedir. Bunun da ötesinde, bir insanın şeytanın etkisinden nasıl çıkabileceğinin yolu gösterilmektedir. Kuran'da şeytan hakkında anlatılanlar müminler için çok büyük bir kolaylıktır; çünkü bu sayede şeytan gibi sinsi ve kendilerine görülmez yollarla yaklaşan bir düşmana karşı insanlar daima uyanık olurlar.

Kuran son derece anlaşılır ve herkese hitap eden bir kitaptır. Dolayısıyla insanların ahiret gününde Allah'a dünya hayatında yaptıkları için hesap verirlerken, "Ben bundan habersizdim, bana bildirilmemişti" diyebilecekleri veya mazeret gösterebilecekleri hiçbir konu bulunmamaktadır. Allah, insanları Kuran aracılığı ile, en güzel şekilde uyarmış ve yaşamlarıyla ilgili en önemli konularda bilgilendirmiştir.

Allah yine bir kolaylık olarak, insanların daha kolay kavrayıp anlayabilmeleri için Kuran'da ayetleri çeşitli şekillerde açıklamıştır. Allah Kuran'ın bu üslubunu ayetlerinde şöyle bildirir:

Andolsun, Biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (Araf Suresi, 52)

... Bak, iyice kavrayıp-anlamaları için ayetleri nasıl çeşitli biçimlerde açıklıyoruz? (Enam Suresi, 65)

Allah'ın bu hükümlerine rağmen, insanların genel olarak düştükleri önemli hatalardan biri, Kuran'ın her insan tarafından anlaşılır olmadığını düşünmeleridir. Çoğu insan Kuran'ın okunması, anlaşılması ve yaşanabilmesi için uzun yıllar süren bir eğitime ihtiyaç olduğunu zanneder. Bu yargıya varan kişilerin büyük bir kısmı ise bir kez bile Kuran'ı okumamıştır aslında. Veya okumuştur ama anlamayı denememiştir, daha başından ayetleri anlamayacağı yönünde kendini şartlandırmıştır. Halbuki Kuran, Allah'ın ayetlerinde bildirdiği gibi apaçıktır. Samimi olarak Kuran'ı okuyan her insanın kolaylıkla anlayabileceği bir üsluba sahiptir.

Kuran'ın dilinin son derece anlaşılır olması insanlar için çok büyük bir nimettir. Allah insanların Kuran'ı rahatlıkla okuyup anlamaları için kolaylaştırdığını bir ayetinde şöyle bildirir:

Biz bunu (Kuran'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (Meryem Suresi, 97)

Allah, rahmetinin ve merhametinin bir sonucu olarak, insanların anlayışı için dinini bu kadar kolaylaştırmışken, insana düşen sadece Allah'ın bildirdikleri üzerinde düşünmek ve onları uygulamaktır. Ne var ki, pek çok insan böylesine kolay bir yol varken, zor olanı tercih etmektedir. Kendilerine yanlış yol göstericiler aramakta, yaşamlarının amacını öğrenebilecekleri, ebedi kurtuluşlarına vesile olacak Kuran'dan uzak yaşamaktadırlar. Nitekim bir ayette bildirildiği gibi Peygamberimiz (sav) de bu konuda Allah'a şöyle seslenmiştir:

Ve elçi dedi ki: "Rabbim gerçekten benim kavmim, bu Kuran'ı terkedilmiş (bir kitap) olarak bıraktılar." (Furkan Suresi, 30)

Kalpleri tatmin bulmuş olarak Allah'a bağlanan halis müminler ise Kuran'ın hüküm ve hikmet sahibi olan Rabbimiz'den gönderilmiş bir hidayet rehberi olduğunu bilirler. Allah Kuran'ın "müminler için şifa ve rahmet" (İsra Suresi, 82) olduğunu da bildirmiştir. Kuran ayetleri ile insanın aklında oluşabilecek sorular ve şüpheler tamamen ortadan kalkar ve insan kendisi için en uygun olan ahlakı ve yaşam biçimini öğrenmiş olur.

Şu çok önemli bir noktadır: Allah insanları İslam fıtratını yaşadıkları takdirde mutlu, huzurlu, aklen ve bedenen sağlıklı olabilecekleri şekilde yaratmıştır. Bunları elde

etmek için Kuran'dan başka yol arayanlar binlerce, milyarlarca yıl geçse de hiçbir zaman aradıklarını bulamayacaklardır. İnsanın dünyada ve ahirette rahat etmesi için tek yol Allah'ın insanlar için indirdiği Kuran'a ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetine tabi olmasıdır. Allah'ın ayetinde bildirdiği gibi, Kuran insanları karanlıklardan aydınlığa çıkaran yegane hak Kitaptır:

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitaptır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (İbrahim Suresi, 1)

Allah'ın kitabının nuruna uyanlar, yol göstericiliğine tabi olanlar, -Allah'ın dilemesi ile- dünyada ve ahirette daima kolaylıklarla karşılaşacak ve güzel bir hayat yaşayacaklardır.

ALLAH KOLAY OLANI EMRETMİŞTİR

İnsanların birçoğunun din hakkındaki bilgileri, küçüklüklerinden itibaren çevrelerinden edindikleri kulaktan dolma bilgilere dayalıdır. Dini, gerçek kaynağından yani Kuran'dan öğrenmedikleri için de, din adı altında birçok hurafeye, asılsız inanca kapılırlar. Bu inançların en tehlikelilerinden biri ise dini yaşamanın zor olduğu şeklindeki gerçek dışı inançtır.

Tarih boyunca, dini özünden saptırmayı amaçlayan ve dinin yaşanmasını engellemek için türlü yöntemler deneyen kişiler, dine birçok zorlaştırıcı uygulama ve hurafe katmaya çalışmışlardır. Kendi türettikleri uygulamalar yüzünden bilerek veya bilmeyerek insanların dinden uzaklaşmalarına sebep olmuşlardır. Oysa, Allah'ın Kuran'da bildirdikleri ve Peygamber Efendimizin sünneti bize dinin yaşanmasının samimi insanlar için son derece kolay olduğunu öğretmektedir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki; Allah evrendeki herşey gibi insanı da yoktan var etmiştir. İnsanı en iyi tanıyan, ona şah damarından daha yakın olan Allah, dini de insanın yaratılışına uygun yaratmıştır. Allah bir ayetinde insanın din ile fıtratına (yaratılışına) en uygun olana çağrıldığını şöyle haber verir:

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)

Rabbimizin şefkat ve merhametinin bir sonucu olarak çağlar boyu gönderilmiş olan bütün hak dinler her zaman çok kolay uygulanabilir hükümlere sahip olmuşlardır. Çünkü Allah insanlar için daima kolaylık dilemiştir ve "... Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez..." (Bakara Suresi, 185) ayetiyle de bu gerçeği haber vermiştir. Allah'ın sınırlarına uyan bir insan aynı zamanda, yaratılışına en uygun olan son derece güzel bir hayatı yaşayan insandır.

Bu gerçeği bilmeyen birtakım insanlar ise din ahlakının sınırları kalktığı takdirde daha rahat yaşayacaklarını; örneğin ahlaki değerlere önem vermedikleri zaman özgür olacaklarını düşünürler. Ya da dinin yaşamlarını zorlaştıracak birtakım kısıtlamalar getireceğini zannederler. Halbuki bütün bunlar insanların kapıldıkları çok büyük yanılgılar ve şeytanın aldatmacalarıdır. Çünkü Allah'ın dinini yaşamak, insanlara emrettiklerini yerine getirmek son derece kolaydır. Asıl zor olan, Allah'ın bildirdiği sınırları tanımayan insanlardan oluşan bir toplumda yaşamaktır. Böyle bir yaşantı son derece kötü sonuçları da beraberinde getirir.

Öncelikle din ahlakından uzak yaşayan toplumlarda veya dinsiz insanların hayatlarında daima kaos, kargaşa, huzursuzluk, korku, mutsuzluk ve stres vardır. Allah'tan korkmayan bir insan her türlü ahlaksızlığı yapar, hiçbir konuda sınır tanımaz ve dejenere bir hayat sürer. Böyle bir hayatta insanlar birbirlerine karşı fedakarlık göstermez, sevgi, saygı bilmez, maddi ve manevi destek vermezler. Bu yüzden de böyle bir yaşam hiçbir zaman, hiçbir insana mutluluk getirmez. Din ahlakının sınırları kalktığı zaman insanın huzur bulacağı ortamın tam tersi meydana gelir ve tamamıyla şeytanın istediği gibi cehenneme benzer bir ortam oluşur.

Örneğin günümüzde sıkça örneklerine rastladığımız olaylardan uyuşturucu kullanımının ve ticaretinin yaygınlaşması, fuhşun, rüşvetin, sahtekarlığın önlenemez bir hal alması gibi durumlar tamamıyla dinden ve dolayısıyla manevi her türlü değerden ve güzellikten uzaklaşılmasıyla ilgilidir. Böyle ortamlarda insanlar kendilerince özgür ve diledikleri gibi davranma lüksüne sahip olduklarını zannederler. Oysa, bu sınır tanımaz yaşantılarının kendilerine getirdiği maddi ve manevi yıkım, özgürlük zannettikleri hislerden çok daha büyüktür. Düşünün ki, fuhuştan, uyuşturucudan veya alkolden sağlığı bozulmuş, bedeni yaşına göre çok daha hızlı yaşlanmış, saçları, cildi parlaklığını ve canlılığını yitirmiş, bitkin, sefil bir hayat süren insanların kazancı ne olabilir? Gerçekten de sınır tanımazlık, ahlakı hiçe saymak, amacı olmayan ve sonunun yokluk olduğu sanılan bir yaşamı sürdürmek, istisnasız her insanda fiziksel ve ruhsal olarak çok büyük tahribatlar meydana getirir. Üstelik bu sonuçlar herkesin görebileceği, asla inkar edemeyeceği kadar açık ve kesindir.

Burada verilen örneklerin çok uç örnekler olduğunu düşünenler olabilir. Ancak şu bir gerçektir ki, insan din ahlakından ne kadar uzak yaşarsa, Allah'ın sınırlarını ne kadar tanımazsa o kadar mutsuz ve zor bir hayat yaşar. Bir insanın burada verilen örneklerdeki kadar uç bir hayat yaşamıyor olması ise, onun kolay ve mutlu bir hayatı olduğu anlamına gelmez. Belki yukarıda söz ettiğimiz insanlara göre biraz daha rahat bir hayat yaşar. Ama gerçek mutluluğu ve huzuru asla bulamaz. Üstelik sonuç olarak da bu insan, Allah'ın emirlerinden uzaklaştığı için büyük bir pişmanlık duyacağı, zorlukların ve acıların en büyüklerini yaşayacağı ahiret hayatı ile karşılaşır.

Allah'tan korkan ve din ahlakının gereklerini eksiksiz olarak yerine getiren insanlar ise hem dünyada hem de ahirette büyük bir kazanç içindedirler. Herşeyden önce, Allah'a itaat etmenin manevi hazzını ve vicdani rahatlığını yaşarlar. Onlar için daima bir müjde ve güzellik vardır. Allah, rızasına uyanları ve sınırlarını koruyanları bir ayetinde şöyle müjdelemektedir:

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (Tevbe Suresi, 112)

Vicdanına ters düşerek, Allah'ın sınırlarını korumak konusunda gevşek davrananlar veya imanı çirkin görerek, imansızlığı güzel görenler ise, dünyada da ahirette de zorluk ve sıkıntılarla karşılaşacaklardır. Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

... Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefsine zulmetmiş olur... (Talak Suresi, 1)

Din ahlakını yaşamanın zor olduğunu zanneden insanların yanı sıra yukarıda söz ettiğimiz gibi dini yaşamayı zor gösteren insanların durumu vardır. Dinin özünü kavrayamayan bazı kişiler din konusunda aşırıya kaçmaya müsaitlerdir. Nasıl ki bazı insanlar güya özgürlük adı altında sınırları tanımazlarsa, bazı kimseler de takva adı altında Allah'ın koyduğu sınırları değiştirme, zorlaştırma cüretini gösterirler. Bu, aslında şeytanın insanlara bir tuzağıdır. Allah'ın haram kılmadığını, haram gibi gösterip, daha çok yasak oluşturmayı bu insanlar bir üstünlük zannederler. Dahası, kendi koydukları bu kurallara da gereği gibi riayet etmez ve bir de bunun vicdani çöküntüsünü yaşarlar. Allah, bir ayetinde, Hz. İsa'dan sonra İseviliği saptıran Hıristiyanları bu konuya bir örnek olarak vermektedir:

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (Hadid Suresi, 27)

Bu sebeple Allah inananları bu tehlikeye karşı uyarmış ve dinde aşırılığa gidenlerin doğru yoldan saptıklarını Kuran'da bildirmiştir:

De ki: "Ey kitap ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (Maide Suresi, 77)

İnsanın tek yapması gereken Kuran'da Allah'ın insanlara emrettiklerini yerine getirmek ve yasakladıklarından da kaçınmaktır. Allah herşeyi insanlar için kolay kılarken dini zorlaştırmaya çalışanlar, ahirette bunun sorumluluğunu yüklenmiş olarak hesap verirler. Herşeyde olduğu gibi bu konuda da Peygamber Efendimizin hayatı ve uygulamaları bize en güzel örnektir. Bir hadisinde mübarek Peygamberimiz (sav) Allah'ın sınırlarından ayrılmamayı ve aynı zamanda sınırları aşmamayı müminlere hatırlatmış ve dinin kolay olduğunu belirtmiştir:

"Din kolaydır. Kimse dine karşı şedid olamaz. Zira dine mağlub düşer. (Yani dinin kolaylığına intibak etmeli. Sıkı tutayım diyen aciz kalır.) Hattı hareketinizi doğrultun, (hududa) yakın olun." (RamuzEl-Hadis, 1. Cilt, s.98)

İnsanların dini, Peygamber Efendimizin yukarıdaki hadisiyle bildirdiği şekilde değerlendirmeleri gerekir. Yani Allah'ın açık ve anlaşılır kıldığı, kolaylıkla uygulanabilecek hükümleri anlaşılmaz ve zor göstermeleri büyük bir hatadır. Nitekim Allah Kuran'da bildirdiği hükümleri her şart ve ortamda, her insanın rahatlıkla uygulayabileceği şekilde kolaylaştırmıştır. İlerleyen bölümlerde, Allah'ın hükümlerinde, helal ve haram sınırlarında insanlara tanıdığı kolaylıklardan bazılarına yer verilecektir.

Yiyecekler konusunda tanınan kolaylıklar

Allah rızık olarak insanlara çok fazla nimet vermiştir. Renk renk meyveler, çeşit çeşit yiyecekler, sebzeler, etler, içecekler, yemişler... Her biri insanların hizmetine sunulmuştur. Ve Allah "Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." (Maide Suresi, 4) ayetiyle, insanlara bütün temiz yiyeceklerin helal kılındığını bildirmiştir.

Allah'ın insanlara haram kıldığını bildirdiği yiyecekler ise, ölü eti, kan, domuz eti gibi, zaten insanlar için zararlı ve temiz olmayan yiyeceklerdir. Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (Enam Suresi, 145)

Ayette haram olan yiyecekler için geçen "murdar" (pis) ifadesinin pek çok hikmeti vardır. Çünkü domuz eti gerçekten insan vücuduna zarar verecek özelliklere sahiptir.

Örneğin domuz eti çok yağlıdır, yenildiği takdirde bu yağ kana geçer. Kandaki bu fazla miktardaki yağ atar damarların sertleşmesine, tansiyon yükselmesine ve kalp enfarktüsüne sebep olur. Ayrıca domuz yağı içerisinde "sutoksin" denilen zehirli maddenin dışarı atılması için, lenf bezlerinin normale göre daha fazla çalışması gerekir. Bu durum özellikle çocuklarda lenf düğümlerinin iltihaplanması ve şişmesi şeklinde kendini gösterir. Bunların dışında domuz eti bol miktarda kükürt içerir. Vücuda fazla miktarda alınan kükürt; kıkırdak, kas ve sinirlere oturarak eklemlerde iltihaplanma, kireçlenme ve bel fıtığı gibi çeşitli hastalıklara yol açar. Bütün bunların yanında çeşitli deri hastalıkları ve trişin gibi (trişin sadece domuz yoluyla geçer ve insanlarda öldürücü bir durum meydana getirir) ciddi hastalıklara da sebep olmaktadır. (Burada domuz etinin yalnızca bilinen genel birkaç zararına dikkat çekilmiştir.)

Görüldüğü gibi, insana zarar verecek olan yiyeceklerin haram kılınması da insanlara sunulmuş bir kolaylık ve korumadır.

Ancak burada bir noktaya daha dikkat çekmekte yarar vardır: Elbette bir şeyin haram ya da helal olması tamamiyle Rabbimiz'in emriyledir. Ve insan sadece Allah'ın emrine göre hareket etmekten sorumludur. Allah bir yiyeceğin haram olmasının hikmetlerini dilerse insanlara gösterir, dilemezse göstermez. Ama Allah insanlara bir kolaylık olması, kalplerinin tam olarak tatmin bulması için, yukarıda verdiğimiz örnekten anlaşıldığı gibi bu hikmetleri insanlara birçok vesile ile göstermektedir.

Allah Kuran'da yasaklanan yiyeceklerden bahsederken insanın başına gelebilecek her türlü durumda nasıl davranması gerektiğini de açıklamıştır. Böylece insanların beklenmedik durumlarda tereddüt yaşamaları engellenmiştir. Bu konudaki bazı ayetler şöyledir:

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. <u>Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir).</u> Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir." (Nahl Suresi, 114-115)

Bu ayetin ardından Allah'ın bağışlayan ve esirgeyen olduğunun hatırlatılması da müminlere rahatlık veren ve onları müjdeleyen bir ayettir. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır. Hata yapabilir, unutabilir, dalabilir, iradesiz davranabilir. Ancak, Allah, samimi olarak tevbe ettiğinde kendisini bağışlayacak ve esirgeyecektir.

Allah'ın namaz kılanlara verdiği kolaylıklar

5 vakit namaz kılmak Müslümanın bütün hayatı boyunca, aksatmadan yapacağı, Allah'ın belirlediği vakitlerde farz olan bir ibadettir. İbadetlerini yerine getirmeyen insanlar, namaz kılmayı da genellikle yaşlılık dönemlerine bırakırlar. Halbuki namaz da tüm diğer ibadetler gibi son derece kolay yerine getirilebilecek bir ibadettir.

Şunu belirtmek gerekir ki, Allah bir insan için neyi farz kılmışsa, o insan kulluk vazifesi olarak onu yapmakla yükümlüdür. Bunun karşılığında ise Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmayı umabilir. Allah'ın insanlara farz kıldığı ibadetlerde kolaylık kılması ise Allah'ın merhametinin ve şefkatinin bir göstergesidir. Buna rağmen, Allah'ın emirlerine uymayanların ise ahirette, güçlerinin yetmediğine veya zor geldiği için yapamadıklarına dair hiçbir mazeretleri olmayacaktır. (Allah'ın Kuran'da bildirdiği ve bir sorumluluk yüklemediğini belirttiği insanlar hariç olmak üzere) Örneğin, abdest almak son derece kolay kılınmıştır. Hatta, bir insanın abdest almak için su bulamaması durumuna karşın Allah "teyemmüm etme"yi yol olarak göstermiştir ki, teyemmüm her koşulda kolaylıkla yerine getirilebilir. Allah su bulamayanların nasıl teyemmüm edeceklerini bir ayetinde şöyle bildirir:

"... Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. <u>Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz."</u> (Maide Suresi, 6)

Allah'ın ayetinde de bildirdiği gibi, Allah insanlara güçlük çıkarmak istemez. Kuran'da bildirilen her konuda Allah insanlar için kolaylıklar vermiştir. Allah'ın insanlar için emrettiği ibadetler iman edenler için son derece kolaydır. Allah, sonsuz rahmeti ve merhameti ile insanlar için en kolay ve en güzel olan ibadetleri ve yaşam şeklini bildirmiş ve bunlara uyanları ise, rızası, rahmeti ve cenneti ile müjdelemiştir.

Savaşta namazın kısaltılması

Kuran'da belirli dönemler için bildirilmiş kolaylıklar da vardır. Örneğin Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) döneminde inkarcı topluluğu ile sıcak savaş içerisinde olan müminlerin, o esnada ibadetlerini yerine getirebilmeleri için Allah bir

kolaylık göstermiştir. Savaş esnasında müminlerin namazı zaruri durumlarda kısaltabileceklerini şöyle açıklamıştır:

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (Nisa Suresi, 101)

Bu ayetten de anlaşıldığı gibi, Allah'ın her hükmü ve her emri müminlerin her biri için ayrı ayrı hikmet ve hayırlarla doludur. Allah kulları için zorluk istemez. Allah, müminlerin gerçek dostu ve tek vekilidir.

Oruç için sağlanan kolaylık

Allah Müslümanlara Ramazan ayı içerisinde oruç tutmalarını emretmiştir. Ancak Allah ayetleriyle istisnai durumları yani hastalık, yolculuk hali durumlarını da açıklayarak insanlar için zorluk dilemediğini kolaylık dilediğini bir kez daha bildirmiştir:

"Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (Bakara Suresi, 185)

Allah'ın hükümleriyle ilgili ayetlerinde, insanlar için kolaylık dilediğini bildirmesi, dinin kolaylığının düşünülerek anlaşılması gerektiğini de göstermektedir. Zorluk yaşayacaklarını zannederek, ibadetlerini yerine getirmekten kaçınanlar büyük bir yanılgı içindedirler ve dini yanlış tanımaktadırlar.

Allah'ın sorumluluk yüklemedikleri

Allah'ın merhametinin başka bir tecellisi olarak, güç yetiremeyecek olanlara diğer insanlara yüklenen sorumluluklar yüklenmemiştir. Allah bunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (Fetih Suresi, 17)

Allah sakatlığı olan insanların ibadet sorumluluklarını kaldırırken rahmetini ve sonsuz şefkatinin bir kanıtını daha insanlara göstermektedir. Bir ayette Allah'ın

insanlara güçlük çıkarmadığı ve bunun O'nun şefkatinin ve merhametinin bir göstergesi olduğu şöyle ifade edilmektedir:

... Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Bakara Suresi, 220)

Rastgele söylenen yeminlerde gösterilen kolaylık

Yemin etmek, genelde insanlar arasında ağız alışkanlığı olarak yapılan yaygın bir davranıştır. Özellikle birine söz verirken insan alışkanlıkla yemin edebilir. Yeminlere sadakat, verilen sözde durmak ise Allah'ın Kuran'da emrettiği bir mümin özelliğidir. Ancak insan, unutkan bir varlıktır, bazı durumlarda dalgınlıkla yapacağı işi veya verdiği sözü unutabilir. Bu, çok doğal, insani zayıflıklardan meydana gelen bir hatadır. İşte bu durumda Allah, rastgele, ağız alışkanlığı ile, dikkatini tam vermeden edilen yeminlerden insanları sorumlu tutmayarak, müminlerin üzerinden bu sorumluluğu almıştır. Edilen yeminlere sadakat ahirette sorulacaktır, ancak Allah'ın Kuran'da istisna kıldıkları, rastgele ve amaçsızca söylenen yeminlerdir. Allah bunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (Bakara Suresi, 225)

Allah'ın yemin konusunda kıldığı bir başka kolaylık daha vardır. Bir amaç üzerine, bilinçli olarak Allah adına yemin eden, sonra da bu yeminini bozmak isteyenler için, Allah bir kolaylık yolu göstermiştir. Bu da yeminlerin kefaretle çözülmesidir:

Allah, yeminlerinizin (kefaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı... (Tahrim Suresi, 2)

... ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (Maide Suresi, 89)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi Allah her iki durumda da insanların dine uygun hareket etmeleri için kolaylık göstermektedir. Güzel ve doğru olan elbette yeminlerin korunmasıdır. Ancak bir insan verdiği sözü unutabilir veya söz verdiği dönemdeki koşullar değişebilir ve o kişi sözünü tutamayacak bir duruma gelebilir. Allah, insanlar

için kolaylık dileyerek, yeminlere kefaret olacak durumları bildirmiş ve her insan için bir yol göstermiştir. Ayrıca yemini bozma konusunda kefaret gibi bir şartın emredilmesi, insanın vicdanının sesini dinlemesi için de bir kolaylıktır. Yeminini bozan kişi, kefaret ödemek durumunda olacağı için, yeminini gerçekten bozması gerekli mi yoksa sözünü hala yerine getirebilir mi, diye bir kez daha düşünecek bunun sonucunda en vicdanlı ve en doğru kararı verecektir.

Allah dinini son derece kolay kılmıştır. İslam dini, her zaman için ve her konuda kolaylık dinidir. İnsan samimi dindar olmaya, Rabbimiz'in nimetleri karşısında şükredici bir kul olmaya niyet ettiğinde, din ahlakını yaşama konusunda hiçbir zorlukla karşılaşmayacaktır.

ALLAH'IN YARATTIĞI İMTİHAN ÇOK KOLAYDIR

Din ahlakından uzak yaşayan insanlar hayatları boyunca kendileri için çeşitli hedefler belirlerler. Bu hedeflerin ortak noktası ise genellikle sadece dünya hayatına yönelik olmalarıdır. Örneğin uzman bir doktor, başarılı bir mühendis, iyi bir baba, çok para kazanan bir iş adamı ya da dünya çapında ünlü bir sanatçı olmak ve benzerleri, birçok insanın en büyük ideallerinden sayılabilir. Bunların dışında daha pek çok alanda insanlar başarıyı, mutluluğu ve rahat bir yaşamı elde edebilmek için çalışır, çaba sarf eder, kimi zaman çeşitli fedakarlıklarda bulunurlar ve kendilerince "bir yerlere gelmeye" çalışırlar. Ancak, tüm bunlara daldıklarında, dünyada bulunmalarının asıl amacını unutur veya görmezlikten gelirler.

Oysa her insanın tüm hayatını ve bir gün gelip de mutlaka öleceğini düşünerek, kendisine bazı sorular sorması gerekir. "Ben bu dünyada niçin varım?", "Var olmamın amacı nedir?" "(Örnek olarak) Belki iyi bir mimar olup çok sayıda bina tasarımı yaptım, zengin oldum, mal mülk sahibi oldum, bir ünvan kazandım, tanındım, ama bütün bunlar bana ne kazandırdı? Ölümümden sonra bunlardan hangisinin bir anlamı kalacak? Dünya üzerinde bıraktıklarımın bana ahirette ne gibi bir faydası olacak? Yaşamım sadece bu dünya hayatımdan mı ibaret?" İşte bunlar her insanın, kendisine ölüm gelmeden evvel sorması gereken sorulardan bazılarıdır.

Bu noktada şunu belirtmek gerekir; insanlar elbette ki meslek sahibi olacaklar, hatta mesleklerinde son derece başarılı olmayı da dileyecekler ve bunun için çalışacaklardır. Ancak bunların her birinin insanın nihai hedefi için birer araç olduklarını unutmamak da çok önemlidir. Ne var ki insanların büyük bir bölümü asıl amaçlarını unutur veya görmezden gelirler ve tüm hayatlarını aslında araç olan bu geçici geçimliklere adarlar.

Oysa her insanın çok az bile düşünse ulaşabileceği çok önemli bir gerçek vardır: Allah dünyayı da insanları da bir hikmet üzerine yaratmıştır. İnsanların yaratılış amacı Kuran'da bildirildiği üzere yalnızca Allah'a kulluk etmektir. Dünyanın yaratılış amacı ise insanların ahiretteki konumlarının belirlenmesi için bir imtihan yeri olmasıdır. Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle bildirir:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Allah insanlara dünyanın geçiciliğini ve sonsuza kadar yaşayacakları asıl mekanın ahiret olduğunu anlamalarını sağlayacak çok fazla delil vermiştir.

Örneğin dünya üzerinde yüzlerce çeşit hastalık olması, mikroskobik bir virüsün kendisinden milyonlarca kat büyük insan bedenine ölümcül bir etkide bulunabilmesi, insanın sürekli temizlenmeye, yemek yemeye, dinlenmeye ve uykuya muhtaç olması, insan ömrünün ortalama 60-70 yıl gibi çok kısa bir süre olması, zamanın insan üzerinde son derece yıpratıcı bir etkisinin olması, istisnasız herkesin sonunun mutlaka ölüm olması, hayat boyunca elde edilen malın, mülkün, itibarın, sevilenlerin arkada kalması, insan bedeninin toprak içerisinde çürüme sürecine girmesi gibi birçok neden, insanların dünya hayatının geçici ve eksikliklerle dolu, insan ruhunu asla tatmin edemeyecek bir yer olduğunu anlamaları için yeterlidir aslında. Tüm bunlar insanları dünyaya bağlanmaktan alıkoyacak çok önemli gerçeklerdir. Allah Kuran'da, dünyanın "öylesine" bir yer olarak yaratılmadığını, belirli bir hikmet üzerine var edildiğini şöyle bildirir:

Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık. Eğer bir 'oyun ve oyalanma' edinmek isteseydik, bunu, Kendi Katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık. (Enbiya Suresi, 16-17)

Nitekim insan biraz düşündüğünde, dünyanın sonsuza kadar kalınacak bir yer olmadığını, sadece bir deneme mekanı olduğunu, bu hayatın son durak değil, aksine kısa süreli bir uğrak yeri olduğunu, bu geçici mekanda yaşadığı her anından sorumlu tutulacağını, en önemlisi kendisini yoktan var eden Rabbimiz'e karşı bir sorumluluğu olduğunu rahatlıkla anlayacaktır.

Bu anlayışa sahip olan insanın bir aşama daha ilerleyerek şunu düşünmesi gerekir: Allah dünyada bütün insanları türlü türlü olaylarla, şerle ve hayırla denemektedir. Gün içerisinde insanın karşılaştığı tüm olaylar, aslında ölümden sonraki sonsuz hayatta bulunacağı mekanı belirleyen denemelerden oluşmaktadır. Ve Allah her insana bu denemede bir kolaylık kılmış ve ona yolunu, yani ne yapması gerektiğini gösterdiğini bildirmiştir:

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör. (İnsan Suresi, 2-3)

Ayetlerde bildirildiği gibi, Allah tüm insanların yaşamlarında mutlaka onlar için doğru olan yolu göstermiş, din ve güzel ahlak hakkında bilgi sahibi olmalarını sağlamıştır. Her insan dünyanın geçici bir yer olduğunu ve ahireti için hayatını Allah'ın hoşnut olacağı gibi yaşaması gerektiğini bir vesile ile öğrenir. Kısacası, bu dünyada yaşanan, insanların haberdar olmadıkları veya kazançlı olmak için ne yapmaları gerektiğini bilmedikleri bir imtihan değildir. Allah her çağda gönderdiği elçileri, geçmişte göndermiş olduğu kitapları ve her insanda yarattığı vicdan ile, insanlara doğru

yolu gösterir ve onları yanlış olanlardan sakındırır. Allah'a iman eden, tam bir teslimiyetle teslim olan, sadece Allah'ı dost ve vekil edinen, her olayda Allah'a dönüp yönelerek O'na tevekkül eden müminler için, Allah'ın yarattığı her deneme çok kolay ve zevklidir. İmanın sırrını bilenler, Allah'a samimi olarak iman edenler için dünya hayatının hiçbir anında zorluk, sıkıntı, keder, cefa, güçlük olmaz. Her olay, Allah'a yakınlaşmak ve cenneti daha şiddetli umabilmek için bir nimete dönüşür.

Samimi imanın şartlarından biri de Allah'ı çok iyi tanımak ve bilmektir. Bir insan Allah'ı ne kadar iyi tanırsa, Allah'ın gücünü ne kadar iyi bilirse, takvası ve Allah'a yakınlığı da o kadar güçlü olur. Örneğin Allah'ın affediciliğini bilen bir insan, hiçbir zaman hatalarından veya eksikliklerinden dolayı ümitsizliğe veya karamsarlığa kapılmaz. Allah'ın rızık veren olduğuna iman eden biri, para kazanma konusunda hırs yapmaz. Rızkı verenin Allah olduğunu bilir; çalışır, çaba gösterir ama rızkın miktarını Allah'ın tayin ettiğini ve kendisinin değiştiremeyeceğini bilmenin teslimiyetini yaşar. Dolayısıyla, Allah'ı bilen ve tanıyan bir insan için dünya hayatı büyük bir kolaylık ve nimetlerle doludur; o insan her an Allah'ın bir tecellisini ve yaratışındaki bir güzelliği görerek yaşar. Kısacası Allah'a teslim olmuş salih Müslümanlar için Allah'ın yarattığı imtihan son derece kolay ve zevklidir.

Allah affedicidir

Allah'ın sonsuz şefkati ve merhameti insanlar için çok büyük bir nimettir. Çünkü insan gaflete düşebilen, unutkan, yanılabilen, hata yapabilen bir varlıktır. Allah, sonsuz merhameti ile insanlara, her zaman hatalarından dolayı bağışlanma dileme ve tevbe etme imkanı tanımıştır. Allah'ın azabına uğrama korkusu ile samimi olarak günahlarının affedilmesini isteyen her insan Allah'ın kendisini bağışlamasını umabilir. Zira Kuran'da bildirildiği gibi, "Allah tevbeleri kabul etmek ister". (Nisa Suresi, 27) Allah bir ayetinde affediciliğini şöyle bildirir:

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (Nisa Suresi, 110)

Allah bağışlayıcılığı ile insanlara hayatları boyunca sürekli olarak yeni fırsatlar verir. İnsanın tek yapması gereken hatasından bir daha dönmemek üzere vazgeçmesi ve ölüm anı gelmeden evvel, vicdanının sesini dinleyerek tevbe etmesidir. Allah, yalnızca samimiyetsiz insanların tevbelerinin kabul edilmeyeceğini bir ayetinde şöyle bildirir:

Tevbe; ne kötülükleri yapıp- edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 18)

Allah'ın insanların günahlarını bağışlayan olması, cezalarını ertelemesi ve onlara hayatları boyunca her an yeni bir imkan daha vermesi insanlara çok büyük bir lütfu,

rahmetinin ve merhametinin bir tecellisidir. Eğer insanlar günahları nedeniyle hemen sorgulanarak cezalandırılsalardı, Allah'ın bildirdiği gibi yeryüzünde canlı hiçbir varlık kalmazdı:

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilir, ne de öne alınabilirler. (Nahl Suresi, 61)

Dolayısıyla, insanlar hataları veya günahları ne olursa olsun, hiçbir zaman Allah'ın razı olduğu gibi bir kul olabilmek için geç kalmış değildirler. İnsan yaşamı boyunca ne kadar hata yapmış olursa olsun, dinden ne kadar uzak yaşamış olursa olsun samimi olarak tevbe ettiği ve salih bir kul olduğu takdirde geçmişte yaptığı hataları düşünmesine gerek yoktur. Geçmişte yaşayan insanlar için ancak bir ibret vesilesi, aynı hatalara tekrar dönmemek, benzerlerini bir daha yapmamak için öğüt alması gereken hatıralardır. Allah uyarı gelip doğru yolu bulduktan sonra salih kullarını geçmişlerinden sorumlu tutmayacağını Kuran'da haber vermiştir:

... Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (Maide Suresi, 95)

O inkar edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişte (yaptıkları) şeyler bağışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (toplumlara uygulanan) sünnet, muhakkak (onların başından da) geçmiş olacaktır. (Enfal Suresi, 38)

Kuşkusuz bu, Allah'ın dinde insanlara lütfettiği büyük bir kolaylıktır.

Allah tüm dualara icabet eder ve her insana çok yakındır

Din ahlakından uzak toplumlarda, Allah'a dua etmek çeşitli batıl inanç ve hurafelerle zorlaştırılmıştır. İnsanlar, her an Allah'a yönelebilecekleri halde, bunun için zamanlar belirlemişler veya araya aracılar koymuşlardır. Allah bu batıl inançlara karşı insanları şöyle uyarır:

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (Zümer Suresi, 3)

Allah'a dua etmek için çeşitli aracılara gerek olduğunu söyleyen insanlar, aslında dini zor göstererek insanları yoldan saptırmaktadırlar. Çünkü "Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız." (Kaf Suresi, 16) ayetiyle bildirildiği gibi, insana en yakın olan daima Allah'tır. Yani insan her dilediği zaman Allah'a yönelebilir, dilediği anda Rabbimiz'e sesini duyurabilir, dua ile yardım dileyebilir.

Dua etmek için özel vakitler kollanmasına da gerek yoktur. Her an her dakika Allah'a dua edilebilir. Aksi takdirde, insan kendiliğinden kurallar çıkarmış olur. İnsan bir yerden bir yere giderken, merdivenden inerken, alışveriş yaparken, yemek hazırlarken, televizyon seyrederken, asansördeyken, bir yerde beklerken, gece yattığı zaman, sabah kalktığında, kahvaltı ederken, araba kullanırken kısacası her yerde ve her zaman Allah'a dua ederek, Allah'tan istediklerini belirtebilir. Bunun için, aklından geçirmesi dahi kafidir, çünkü Allah insanın sinesinde gizlediklerini dahi bilen, herşeyden haberdar olandır.

Bununla birlikte Allah'a dua eden herkes, Allah'ın dualara mutlaka icabet eden olduğunu bilmelidir. Allah, ihtiyaç içinde olan insanların daima Kendisi'ne yöneldikleri takdirde işlerini kolaylaştıracağını şu ayetle bildirir:

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, Kendisi'ne dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (Neml Suresi, 62)

Allah'ın kullarına verdiği bu sınırsız imkan hiç şüphesiz sonsuz rahmetinin bir tecellisidir. Allah Kuran'da insanlara yakınlığını, Kendisine yönelenlerin velisi olacağını ve dua edenin duasına muhakkak icabet edeceğini pek çok ayetiyle bildirmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (Bakara Suresi, 186)

Müminlerin, Allah'ın bu rahmeti ve nimeti üzerinde bir daha düşünerek Allah'ın rızasına uygun yaşamaları gerekir. Çünkü Allah'ın kendilerine verdiği bu kolaylık öyle büyük ve sınırsız bir imkandır ki; herşeyin Hakimi, Sahibi olan tek güç sahibi Allah, insanlara istedikleri herşeye karşılık vereceğini vaat etmektedir. Ve Allah kesinlikle vaadinden dönmez.

Allah kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemez

Bir insanın hayatında karşılaştığı olaylar her ne kadar o anda ona zor gibi görünse de, aslında her biri o kişinin sabredebileceği şiddette meydana gelir. İnsanı yaratan ve ona ruh veren Allah'tır. Her insanın neye ne kadar dayanabileceğini, ne kadar yükü ve zorluğu kaldırabileceğini de en iyi Allah bilir.

Allah kimseye kaldıracağından fazlasının yüklenmeyeceğini ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağını birçok ayetiyle bildirmiştir:

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir... (Bakara Suresi, 286)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (Araf Suresi, 42)

Kuşkusuz her insanın sabredeceği, tevekkül göstereceği olaylar aynı olmayabilir. Çoğu insan farklı farklı olaylarla denenir. Ancak sonuçta Allah her insan için gücü oranında bir deneme kılar. Örneğin kimi insan dünyada yoksul bir hayat sürer ve yokluk içinde ne kadar sabır gösterdiği denenir. Kimi ise zenginlik ve bolluk içinde yaşar ve bu yaşam içinde ne kadar şükredici, ne kadar güzel ahlaklı olduğuyla denenir, dünya hayatına hırsla bağlanıp bağlanmadığı konusunda sınanır. Ama sonuçta zengin olan da şiddetli yokluk içinde olan da kendileri için en hayırlı hayatı yaşıyordur. Fakir olan ne kadar yokluk çekse de bu, onun için dayanılamayacak bir zorluk değildir. Aynı şekilde zengin olan ne kadar bolluk içinde olsa da bu, onun şımarık, nankör bir insan olmaya zorlayamaz. Sonuçta bu insanların Allah'a olan bağlılıkları, hesap gününe yönelik korkuları onların Kuran ahlakını yaşayan, dinin emirlerini yerine getiren insanlar olmalarını sağlar. Bu insanlar karşılaştıkları her olayda daima Allah'a yönelir, O'ndan yardım diler sadece Rabbimiz'in rızasını ararlar. Böyle insanlar hiçbir zaman zorluklar karşısında yılgınlık göstermez, sınandıkları olay ne kadar şiddetli olsa da dinden uzaklaşmazlar. Böyle Allah'a dayanıp güvenen insanlar için Allah sonsuz şefkatinin ve merhametinin bir göstergesi olarak her olayı, en zor görüneni dahi kolaylaştırır. "Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." (Kehf Suresi, 88) ayetinde de bu bildirilmiştir. Allah bu gerçeğe başka ayetlerinde ise şöyle haber vermiştir:

Fakat kim verir ve korkup-sakınırsa,
Ve en güzel olanı doğrularsa,

Biz de onu kolay olan için başarılı kılacağız. (Leyl Suresi, 5-7)

Allah'a dayanıp güvenmeyenlere ise, kolay olan olaylar dahi zor gelir. Allah bu insanların nankörlüklerine, dini inkar etmelerine, Kuran ahlakından uzaklaşmalarına karşılık olarak onlara dünya hayatında daima zorluk verir:

Kim de cimrilik eder, kendini müstağni görürse,
Ve en güzel olanı yalan sayarsa,
Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız.
Tereddi edeceği (başaşağı düşüşe uğrayacağı) zaman, malı ona hiç yarar sağlamaz.
Şüphesiz, Bize ait olan, yol göstermektir. (Leyl Suresi, 8-12)

Allah her zorlukla beraber bir kolaylık kılar

Allah dünya hayatında insanları denerken, sonsuz rahmetinin bir sonucu olarak her zorlukla beraber mutlaka bir kolaylık yaratacağını da müjdelemiştir. Allah ayetlerinde bu müjdeyi şöyle bildirir:

Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. (İnşirah Suresi, 5-6)

Kuran'da peygamberlerin ve salih müminlerin hayatlarına bakıldığında karşılaştıkları zor gibi görünen her türlü durumda Allah'ın mutlaka bir kolaylık yarattığı dikkat çekmektedir. Allah "Fettah" sıfatı ile her türlü zorluğu açan, kolaylaştırandır.

Söz gelimi Kuran'da Allah yolunda mücadele ederken karşılaştıkları tepkiler ve maruz kaldıkları şiddet yüzünden, yaşadıkları yerden ayrılmak durumunda bırakılan yani hicret eden müminler örnek verilir. Bu insanlar, tüm işlerini, evlerini, bahçelerini, mallarını bırakarak, hiç tanımadıkları topraklara, hiç tanımadıkları insanların yanlarına göç etmek zorunda kalmışlardır. Bu, dıştan bakıldığında zor bir durumdur. Ancak Allah, Nisa Suresi'nde, hicret eden müminlerin durumlarını kolaylaştırdığını ve onları nimetlendirdiğini şöyle bildirir:

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (Nisa Suresi, 100)

Nitekim Allah bu vaadini Peygamberimiz (sav) döneminde yaşayan müminler üzerinde açıkça göstermiştir. Dünyevi değerlere önem vermeyen sahabeler, Allah yolunda her türlü fedakarlığı yaparak çeşitli zorlukları göze aldıkları için, Allah bu güzel ahlaklarına karşılık onları en güzel şekilde rızıklandırmış ve barındırmıştır. Onların her işlerini diğer insanlara göre kolaylaştırmıştır. Sahabelerin yaşadıkları bu kolaylık ve rahmeti Allah bir ayetinde şöyle haber verir:

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (Enfal Suresi, 26)

Diğer peygamberlerin hayatlarındaki daha pek çok örnek de Allah'ın müminlere sağladığı kolaylıkların apaçık göstergeleridir.

Mesela Hz. Yusuf'un hayatındaki pek çok olayda Allah'ın rahmetinden verdiği bu kolaylık görülmektedir. Hz. Yusuf kendisini kıskanan kardeşleri tarafından kuyuya atılmasından sonra kuyunun yanından geçen bir kervan tarafından bulunmuştur. Hz. Yusuf'u kuyudan kurtaran kişiler onu köle olarak bir vezire satmışlardır. Bir süre sonra Hz. Yusuf, hiçbir suçu olmadığı halde kendisine atılan iftiralar nedeniyle hapse atılmıştır. Hz. Yusuf'un hayatındaki bu gelişmeler ilk bakışta çok zor bir durum gibi gözükebilir. Ancak Allah Hz.Yusuf'un gösterdiği güzel ahlaka ve tevekküle karşılık onu dünyada da mükafatlandırmış ve zorluklarla beraber mutlaka kolaylık kıldığını göstermiştir. Hz. Yusuf başına gelen pek çok olumsuz gibi görünen olayın vesile olmasıyla, hazinenin başına getirilerek önemli bir yönetici olmuştur.

Allah Hz. Musa'nın hayatında da karşılaştığı zorluklarla beraber kolaylıklar kılarak müminleri desteklemiştir. Hz. Musa çağlar boyu yaşamış en azgın insanlardan biri olan Firavun'a karşı mücadelesinde de Allah'ın yardımı ve desteği ile üstünlük elde etmiştir. Allah, kendisine kardeşi Harun'u bir yardımcı olarak vermesi için dua eden Hz. Musa'nın duasına icabet etmiştir. Ayrıca Allah Hz. Musa'yı mucizevi bazı olaylarla da destekleyerek, onun, Firavun'un büyücülerinin karşısında galibiyet elde etmesini de sağlamıştır. Hz. Musa da en zorlu anlarda bile Allah'ın yardımının iman edenlerle beraber olduğunu unutmamıştır. Bir taraftan Firavun'un askeri gücü tarafından takip edilirken, diğer taraftan da deniz ile karşılaşan Hz. Musa, yanındaki müminlere Allah'ın yardımının daima yanında olduğunu söylemiş ve Allah'ın mutlaka bir çıkış yolu göstereceğini hatırlatmıştır:

(Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. Ötekileri de buraya yaklaştırdık. Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk. Sonra ötekileri suda boğduk. (Şuara Suresi, 62-66)

Peygamberlerin hayatından bir başka örnek ise Hz. Muhammed (sav)'in müşrikler tarafından izlenirken bir mağaraya gizlenmesi sırasında yanında bir müminin olmasıdır. Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in Allah'a şirk koşanların tehditi altındayken yanında destekçi bir müminin olması Allah'ın nasip ettiği kolaylıklardan bir tanesidir:

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, Yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 40)

Aslında insan, hikmet gözüyle baktığında, hayatının her anında Allah'ın kendisi için yarattığı kolaylıkları görebilir. Ancak bu gerçeği görebilen insanlar, Allah'tan korkup sakınan, Allah'a tevekkül eden, her zorlukla karşılaştığında bunun kaderinde olduğunu bilerek, tek dost ve velisinin Allah olduğuna iman edenlerdir. Allah ayetlerinde, böyle kullarını ummadıkları yerlerden rızıklandırarak onların işlerini kolaylaştıracağını bildirir:

… İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (Talak Suresi, 2-3)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. <u>Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir.</u> (Talak Suresi, 7)

Allah'ın ayetlerinde de bildirdiği gibi, Allah koyduğu hükümlere samimiyetle bağlı olanlar için mutlaka bir kolaylık yaratır. Buna iman eden müminler, hiçbir zaman zorluklar karşısında gevşeklik göstermezler.

Allah, İnşirah Suresi'nde de her zorlukla beraber bir kolaylık olduğunu ve Kendisi'nin, insanın üzerindeki yükü kaldırıp atan olduğunu şöyle müjdelemiştir:

Biz, senin göğsünü yarıp-genişletmedik mi? Ve yükünü indirip-atmadık mı? Ki o, senin belini bükmüştü; Senin zikrini (şanını) yüceltmedik mi? Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. (İnşirah Suresi, 1-6)

Allah müminlere görünmez ve sezilmez yollarla kolaylık ve destek sağlar

Başta da belirttiğimiz gibi dünya bir imtihan yeri olarak yaratılmıştır. Tüm insanlar burada Allah'a ve ahiret gününe olan inançlarıyla denenmektedirler. Allah'ın yarattığı bu imtihan ortamının bir gereği olarak, dıştan bakıldığında kötülük yapanlar da iyi olanlar da aynı şartlarda yaşıyor gibi görünürler. Oysa Allah'a iman edenlerin yaşadığı hayat dini inkar edenlerden çok daha farklıdır. Önceki sayfalarda da belirttiğimiz gibi Allah iman eden kullarına daima kolaylık verir, onların işlerini kolaylaştırır, zor durumlarda dahi muhakkak bir çıkış yolu gösterir. Bu, Allah'ın açık bir yardımıdır.

Ancak Kuran'da Allah'ın kullarına sezilmez yollarla yardım edeceği, onlara ummadıkları şekilde destek ve kolaylık sağlayacağı da haber verilmiştir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği bu yardımları birkaç ana başlık altında örneklendirebiliriz.

Allah müminlere meleklerle yardım gönderir

Allah'ın müminlere olan yardımı çeşitli şekillerde tecelli etmektedir. Allah'ın yardımlarından biri, melekleri, zor anlarında müminlerin yardımına göndermesidir. Allah Kuran'da bu yardımı, Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanmış olan bir olayı örnek vererek şöyle haber vermektedir:

Sen müminlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (Al-i İmran Suresi, 124-126)

Allah bir başka ayetinde ise müminlere görünmeyen ordularla da yardım ettiğini açıklamıştır:

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. (Ahzab Suresi, 9)

Allah'ın Kuran'da müminlerin daima galip geleceklerini bildirmesi, müminler için güzel ve şevklendirici bir vaaddir. Ancak burada bir noktaya daha dikkat çekmekte yarar vardır. Her yardım Allah'tandır ve kuşkusuz gücün tüm sahibi Allah'tır. Müminler, asıl zafer ve yardımın aslında Allah'a ait olduğunu bilirler. Meleklerin destek olmasının ise, Allah'ın bir müjdesi, kendilerine yardım ve desteğinin meleklerin yardımı şeklindeki tecellisi olduğunu asla unutmazlar. Çünkü Rabbimiz ayetlerinde bu gerçeği şöyle hatırlatmıştır:

Siz Rabbinizden yardım talep ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Enfal Suresi, 9-10)

Allah'ın dilediği kuluna dilediği şekilde yardım edeceğini bilen müminlerin, en zorlu anlarda dahi içlerinde bir güven ve huzur duygusu olur. Bu ruh hali içinde manevi yönden son derece güzel bir hayat yaşarlar.

Allah müminleri düşmanlarına karşı destekler

Allah'ın bir takdiri olarak iman edenlerin sayısı, her dönemde hep az olmuştur. Ancak galip gelenler sayıca üstün olanlar değil, her zaman mümin olanlardır. Müminler Allah'ın verdiği akıl, feraset, basiret, güzel ahlak gibi nimetlerle daima inkar içindeki insalara karşı başarı elde etmişlerdir. Tüm bunların yanı sıra Allah, kimi zaman

müminleri inkarcıların gözünde sayıca ve kuvvetçe de çok gösterdiğini ve bunun inkarcılarda yılgınlığa ve korkuya neden olduğunu da haber vermiştir. Allah ayetlerinde Asr-ı Saadet döneminde gerçekleşen böyle bir olayı şöyle bildirir:

Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. Ey iman edenler, bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman, dayanıklık gösterin ve Allah'ı çokça zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız. (Enfal Suresi, 44-45)

Az sayıdaki müminin inkarcıların bakış açısında son derece güçlü ve zorlu, kalabalık bir topluluk olarak görülmesi kuşkusuz Allah'ın mucizelerinden biridir ve aynı zamanda müminler açısından da çok büyük bir kolaylık olarak yaşanmıştır. Böylece Allah müminlere başarı kazandırmıştır.

Ayrıca Allah başka ayetler ile Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e, dilediği zaman müminlerin gücünü olduğundan kat kat daha fazla artıracağını bildirmiştir. Sabretmelerine karşılık olarak inanan kullarına umduklarından çok daha büyük bir güç ve zafer vereceğini şöyle vaat etmiştir:

Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kafirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 65-66)

Allah, yukarıdaki ayetlerde bildirdiği gibi, Peygamberimiz (sav) zamanında müminleri sıcak bir savaşın içinde oldukları için inkarcıların gözünde sayıca ve kuvvetçe daha kalabalık ve daha güçlü göstererek müminleri desteklemiştir. Çünkü Allah, müminlerin daima dostu ve yardımcısıdır. İnkar edenler ne kadar çok sayıda olsalar da, ne kadar büyük bir güce sahip olsalar da sonuçta tüm güç Allah'a aittir. Allah tek bir "Ol" emriyle dilediğini yapandır. Allah'a dayanıp güvenen, O'nun sonsuz kudretini, herşeye gücü yeten olduğunu takdir edebilen insanlar daima bunun rahatlığını yaşarlar.

Allah, müminlerin kalplerine güven ve huzur duygusu indirir

Allah, Enfal Suresi'nde yine Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan bir zorluk anında müminler üzerinde oluşturduğu manevi desteği şöyle haber verir:

Hani Kendisi'nden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi Kendisi'yle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (Enfal Suresi, 11)

Ayette bildirilen "uyuklama bürüyordu" ifadesi kuşkusuz manevi bir uykuya işaret etmektedir. Allah, zorluk anında, samimi olanların üzerine böyle bir hal vermiş ve bu manevi desteğin sonucunda müminler huzur, güven ve kararlılık duygusunu yaşamışlardır.

Aslında bu huzur ve güven duygusu müminlerin tüm yaşamlarına hakimdir. Allah'a ve ahirete iman eden insanlar, Allah'ın herşeyin tek hakimi olduğunu bildikleri için zaten hiçbir olay karşısında paniğe kapılmaz, hüzne ve sıkıntıya düşmezler. Rabbimiz'in herşeyi kendileri için en hayırlı olacak şekilde, ahiretlerine en faydalı olacak şekilde yarattığını bilirler.

"Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler." (Al-i İmran Suresi, 160) ayetine kesin olarak iman eder ve tevekkülün manevi konforu içinde yaşamlarını sürdürürler. Karşılaştıkları zorluk ne kadar büyük gözükse de sonuçta geçici olduğunun bilincindedirler. Çünkü dünyadaki yaşamın sonsuz ahiret yaşamı yanında çok kısa bir zaman dilimi olduğunu unutmazlar.

Dünyada karşılaşılabilecek bir zorluk insanın tüm yaşamını kapsasa bile en fazla 50-60 yıl sürecektir. 50-60 yıl tevekkül ve güzel ahlakla geçirilen bir ömrün, sonsuz cennet hayatında yaşadığı karşılık ise kuşkusuz benzersiz olacaktır. Cennette müminler hiçbir sıkıntı, hüzün, yokluk, bıkkınlık, zorluk yaşamayacak aksine sonsuz güzellikler içinde nefislerinin arzu ettiklerinin tümüne kavuşacaklardır.

İşte bu gerçeğin bilincinde olmak iman eden bir insanın her olay karşısında yılmaz ve sarsılmaz bir tevekkül yaşamasını sağlar. Bunun manevi huzur ve neşe duygusu da dünyadaki en büyük kolaylıklardan biridir.

Unutulmamalıdır ki, tüm kalpler ve tüm güç Allah'ın elindedir. Allah dilediği an dilediği olayı, dilediği şekilde yaratır. Huzur ve güven arayan insan, Allah vermedikçe, hiçbir yolla buna ulaşamaz. Kuran ahlakını yaşamının insanlara getirdiği kolaylık, insanın herşeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu bilmesidir. Her işinde Allah'a yönelen, her işinin karşılığını sadece Allah'tan bekleyen insan, daima Allah'ın yardımını ve desteğini çeşitli yollardan yanında bulacaktır.

Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 150)

KURAN AHLAKINI YAŞAMANIN KOLAYLIĞI

Allah (ağır yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır. (Nisa Suresi, 28)

Fedakarlık, güvenilirlik, şefkat göstermek, mütevazi olmak, dürüstlük, güzel söz söylemek, yoksulu yedirmek, sözünde durmak, alınan bir emaneti zamanında iade etmek, asil, olgun, içli, yumuşak başlı, affedici, tevekküllü, sabırlı, cömert, saygılı, itidalli olmak, başkalarının hakkını yememek, sahtekarlık yapmamak, insanları küçümsememek gibi güzel özellikler Allah'ın insanlara emrettiği Kuran ahlakının gereklerinden bazılarıdır.

Aslında insanların tamamı vicdanlarında Allah'ın hoşnut olacağı güzel ahlakın ne olduğunu çok iyi bilirler. Ne var ki şeytan, insanların çoğunluğuna bu ahlakı yaşamayı zor ve imkansız gösterir. Hatta güzel ahlakın bir ömür boyunca hiçbir konuda taviz vermeden uygulanması, sadece peygamberlere ve sahabelere özgü bir üstünlük olarak kabul edilir. Cahiliyenin sahip olduğu bazı güzel ahlak özellikleri ise pamuk ipliğine bağlı gibidir; en ufak bir darbede kopar. Örneğin en efendi ve itidalli bilinen bir insan bile, çıkarının zedelendiğini düşündüğü bir konuda hiddetlenebilir, kontrolsüz, kaba ve saldırgan tavırlar gösterebilir. En küçük şeye dahi sabretmeyi bilmez. Günümüz toplumlarında insanlar çoğunlukla bu çarpık ahlak anlayışını taşımaktadırlar. Çoğunluk birbirine benzer tavırlar gösterdiği için de cahiliye ahlakının ürünleri olan; bencillik, kendi çıkarlarını korumak uğruna başkalarını ezmek, sahtekarlık, yalancılık, ikiyüzlülük, acımasızlık, alaycılık, küstahlık, kabalık, kıskançlık vs. çok doğal özellikler gibi görülür. Hatta bir kişi kendini tanımlarken "Ben çok hırslı, kıskanç ve cimriyim" gibi son derece kötü özellikleri sanki kişiliğinin önemli ve güzel parçalarıymış gibi sıralayabilir. Dolayısıyla insanların çok büyük bir kısmı genellikle birbirlerini ve kendilerini bu negatif özellikleriyle kabullenirler.

Hatta halk arasında genellikle "Bir insan 7'sinde neyse 70'inde de odur" deyimi kullanılır. Bu yanlış anlayışa göre sahip olunan kötü özelliklerin, huyların, alışkanlıkların değişmemesi, hayat boyunca aynı kalması makul karşılanır. Oysa daha önce de belirttiğimiz gibi Allah insanı din fıtratına uygun olarak yaratmıştır. Dolayısıyla insanın doğasında, güzel ahlakı görmekten ve uygulamaktan zevk almak vardır. Diğer yollar ise, zor ve insana ızdırap verici olanlardır. Yakın tarihimizin önemli İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman Said Nursi, Şualar isimli eserinde imanlı bir yaşamın kolaylığına ve küfrün insan hayatına getirdiği zorluğuna şöyle dikkat çeker:

"İman ve tevhid yolu, gayet kısa ve doğru ve müstakim ve kolaydır. Ve küfür ve inkâr yolları gayet uzun ve müşkilâtlı ve tehlikelidir. Demek bu istikametli ve hikmetli ve

herşeyde en kısa ve kolay yolda sevkedilen bu kâinatta, elbette şirk ve küfrün hakikatları olamaz ve îman ve tevhidin hakikatları, bu kâinata güneş gibi lâzım ve vâcibdir. Hem ahlâk-ı insaniyede en rahat, en faydalı, en kısa, en selâmetli yol ise sırat-ı müstakimde, istikamettedir." (Şualar, s.490)

Bediüzzaman başka bir sözünde de bu konuyu şu ifadelerle açıklamıştır:

"Küfür yolunda yürümek, buzlar üzerinde yürümekten daha zahmetli ve daha tehlikelidir. İman yolu ise, suda, havada, ziyada yürümek ve yüzmek gibi pek kolay ve zahmetsizdir." (Mesnevi-i Nuriye s.71)

İmansız bir hayatta insan belki birtakım zevkler yaşayabilir. Ama bunlar çok kısadır ve mutlaka ardından ızdırap ve eziyeti de gelir. İnsan ne kadar zenginlik, bolluk, güzellik, zevk içinde yaşasa da eğer imanı yoksa bunların tümünün bir gün elinden gideceğini bilmenin sıkıntısını yaşar. Tüm sahip oldukları ya dünyada karşılaştığı bir olayla elinden çıkacaktır ya da bir gün ölümle birlikte kaçınılmaz olarak bunlardan uzaklaşacaktır. Yani ahirete iman ve Allah'a tevekkül olmayan bir yerde gerçek huzur ve zevkin yaşanması kesinlikle mümkün olmaz. Said Nursi, iman ve güzel ahlak olmadığında insanın nasıl bir sonuçla karşılaşılacağını şöyle ifade eder:

"Hayat ise, eğer îmân olmazsa veyahut isyan ile o îmân tesir etmezse; hayat, zâhirî ve kısacık bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemler, hüzünler, kederler verir." (Sözler s. 151)

Güzel ahlak ise insan için en kolay ve en güzel olandır. İman yolunu seçen insanlar için yaşamlarından ahirete uzanan kesintisiz bir zevk, neşe ve rahatlık vardır. Herhangi bir eksiklikleri olsa da bunun geçici olduğunu, dünyada eksik olan herşeyin ahirette sonsuza dek kendilerine vaat edilmiş olduğunu bilmenin hiç bitmeyen şevkini yaşarlar. Sonsuz nimete kavuşabilmek için yapmaları gereken ise çok kolaydır; Kuran'a ve vicdanlarının emrettiklerine uymaları Allah'ın izniyle kendilerini sonsuz güzelliklerin ve kesintisiz nimetlerin mekanı olan cennete ulaştıracaktır.

Vicdanlarına uyanlar daima kazanırlar

Otoyolda ilerleyen arabaları düşünün… Her birinin içinde farklı kültürlerden gelen, farklı işlerde çalışan, karakterleri ayrı, aldıkları eğitimleri, tipleri kısacası herşeyleri birbirinden farklı olan insanlar otobanda ilerlerler.

Bu arabalardan iki tanesinin yol üzerinde bir trafik kazası ile karşılaştıklarını varsayalım. Kaza yapan arabanın içinde yaralı olduğu açıkça görülen bir kişi baygın bir halde olsun... Bu durumda arabalardan bir tanesi sadece bakıp yoluna devam ederken diğeri arabayı hemen durdurup yaralı olan kişiye yardım edip, onu en yakın hastaneye yetiştirmeye ve elinden geldiği kadar yardımcı olmaya çalışır…

Bu iki kişi arasındaki en önemli ayrım birinin vicdanının sesine kulak vermesi diğerinin ise vicdanını dinlememesidir. Aralarındaki kültür, eğitim, iş, ırk, soy vs. farkının ise aslında hiçbir önemi yoktur. Her insan, hiçbir istisnası olmadan, hayatı boyunca, doğruları söyleyen bu sese yani vicdana sahiptir. Yanlış bir hareket yaparken,

günah işlerken ve düştüğü her hatada vicdanı ona mutlaka doğru olanı söyler. İnsanın vicdanının sesini teşhis etmesi ise son derece kolaydır. Çünkü bir olay karşısında insana doğru olanı söyleyen vicdan, daima içinde ilk duyduğu sestir. İnsan bu ilk sese uyduğu takdirde rahatlık ve huzur içinde bir hayat yaşar. Aksinde ise, yani bu sese kulaklarını tıkayıp nefsine yönelik bahaneler, mazeretler aramaya başlarsa, bu durumda da içinden çıkamayacağı zorluklarla, şiddetli bir vicdan azabı ile birlikte yaşamak zorunda kalır.

Bu nedenle vicdanın varlığı, Allah'ın insanlara verdiği çok büyük bir kolaylık ve nimettir. Bu nimetin kıymetini bilen ve vicdanını kullanan insan, her durumda, doğruyu yanlıştan ayıran, Allah'ın razı olacağı ve dünyada ve ahirette kurtuluşunu sağlayan bir anlayışa da sahip olur.

Allah insanın kurtuluşunun vicdanını dinlemekte olduğunu şöyle bildirir:

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmustur. (Şems suresi, 7-9)

Ayette bildirilen "onu (yani nefsi) arındırıp temizleyen gerçekten felah bulmuştur" ifadesi vicdanına uyan kişinin huzur bulduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Vicdanının emirlerine uymayan insanların durumu ise ayetlerin devamındaki şöyle haber verilmektedir.

Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 10)

Allah'ın beğendiği ahlakı yaşamayan bir insanın vicdanı sürekli iyiyi, doğruyu ve güzeli emretmeye devam eder, bunun sonucunda ise kişinin içinde bir çatışma olur. Bile bile vicdansızlık yapmanın azabı gece gündüz insanın yakasını bırakmaz. Bu ise insan için dünyada ve ahirette büyük bir yıkım getirir.

Allah'a tevekkül etmenin ve teslim olmanın kolaylığı

Her insanın hayatında "şanssızlık", "olumsuzluk", "terslik" gibi görünen birçok olay meydana gelir. Bunlar bir insanın tüm hayatını etkileyecek kadar şiddetli gibi görünen veya günlük hayat içinde karşılaşılan ufak tefek olaylar olabilir. Kuran ahlakını yaşamayan insanlar, en küçüğünden en büyüğüne kadar nefislerinin hoşlanmadığı bu tür olaylarla karşılaştıklarında sıkıntı, endişe, mutsuzluk, gerginlik ve korku duyarlar. Oysa bu onların çok önemli bir gerçekten habersiz yaşamalarının sonucunda kendi kendilerine yaşattıkları bir zulümdür. Allah'ın bir ayetinde bildirdiği gibi "Allah insanlara zulmetmez, insanlar kendi kendilerine zulmederler". Allah'a iman etmeyen veya iman ettiği halde Allah'ın bildirdiği gerçekleri görmezden gelerek yaşamayı tercih

eden insanların daha dünyada aldıkları karşılık, hep böyle endişe, üzüntü ve kuruntu içinde yaşamak, birçok korkuya ve zayıflığa sahip olmaktır.

Gerçeği bilenler içinse, dünya hayatında korku, endişe veya mutsuzluk nedeni olabilecek hiçbir şey yoktur. Çünkü iman edenler, her olayı Allah'ın kaderde yarattığını, herşeyin Allah Katındaki Levh-i Mahfuz isimli kitapta bulunduğunu ve kendilerinin de diğer tüm insanlar gibi kaderin izleyicisi olduklarını bilirler. Allah'ın yarattığı olayların kendileri için her zaman güzellikle sonuçlanacağını, Allah'ın salih kullarının kaderini en hikmetli ve kendileri için en hayırlı şekilde yarattığını asla unutmazlar.

İnsanların büyük bir bölümü kaderi bilirler, ama kaderle ilgili çarpık anlayışlara sahiptirler. Örneğin sadece insanın saç rengi, boyunun uzunluğu, hangi anne babaya sahip olacağı gibi belirli konuların insanın kaderinde olduğunu diğer konularda ise eğer çok çabalar, çalışır ve azim gösterirlerse kaderlerini değiştirebileceklerini zannederler. Oysa gerçek şudur: Bir insanın her anı, tüm yaşantısı, hayatı boyunca karşılaştığı ve karşılaşacağı her olay, her konuşma, her bakış, her ses kaderindedir. Örneğin şu an bu kitabın bu satırlarını okuyan kişinin kaderinde bugünün bu saatinde bu satırları okumak zaten vardır. Allah bu anı, siz daha yaratılmadan milyonlarca yıl önce de bilmektedir. Belki bu kitabı okuyana kadar insan birçok olay yaşamıştır. Örneğin tam okumaya başlayacakken kapı çalmış ve bir arkadaşı gelmiştir. Böylece kitabı okuması üç saat sonraya ertelenmiştir. Eline kitabı alıp da tam o sırada kapının çalması, kapıyı açtığında arkadaşının gülen yüzü, "merhaba" deyişi, kitabı okuma saatinin üç saat ertelenmesi harfi harfine, siz bunları yaşamadan önce Allah'ın hafızasında, sizin, arkadaşınızın ve bu kitabın kaderinde belirlenmiştir. Allah bir ayetinde bu konuyu şöyle bildirir:

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Allah, zamandan ve mekandan münezzehtir. Zamana ve mekana tabi olan ise insandır. Bu nedenle bizim için geçmiş, şu an ve gelecek olan Allah'ın Katında bir andır. Örneğin bir sonraki yaş günümüz bizim için gelecek olan bir andır. Gerçekte ise o an, Allah Katında olup bitmiştir, Allah o anı bilir. Yani bizim bir sonraki yaşgünümüzde ne giyeceğimizi, kimlerle birlikte olacağımızı, o gün ne yapacağımızı Allah şu anda bilmektedir. Aynı şekilde iki sene sonra, üç sene sonra, on sene, kırk sene sonra ne yapacağımızı da Allah şu anda en ince detayına kadar sarıp kuşatmıştır. Allah tek bir insanın yaşamının tüm günlerini, hatta tüm dakikalarını, saniyelerini tek bir an olarak bildiği gibi, kainat var olduğundan beri yaşamış olan milyarlarca insanın ve bundan sonra yaşayacak olan tüm insanların yaşamlarının her saniyesine de tek bir an olarak

hakimdir. Allah sonsuz uzun zamanı sonsuz kısa zaman içinde yani tek bir anda yaratmıştır.

İnsanın Allah'ın bu sonsuz ilminin bilincinde olması ve kaderinin bir izleyicisi olduğunu bilmesi ise onun için büyük bir nimet ve kolaylıktır. Hakkıyla iman eden, samimiyetle Allah'a teslim olan bir mümin, kendisi için hazırlanmış olan kaderini ibret alarak, heyecanla, şükürle ve her an tefekkür ederek, koltuğuna oturup bir filmi izleyen kişinin rahatlığı ile, güven ve sevinç içinde izler.

Allah'ı dost ve vekil edinen ve Allah'ın yarattığı her olaydan, her görüntü ve her konuşmadan razı olan bir insan kaderinden de razıdır. Allah, insanları denemek için kaderlerinde farklı olaylar ve görüntüler yaratabilir. Bunlar kimi zaman ürkütücü, kimi zaman zorluk ve sıkıntı dolu görülebilir. Ancak bu olayların her biri Allah Katında en ince detaylarına kadar planlı ve saklıdır. Örneğin, Hz. Yusuf hiçbir suçu olmadığı halde yıllarca zindanda kalmıştır. Bu onun kaderindedir. Fakat, Hz. Yusuf Allah'ın yarattığı kadere hoşnutluk ve sevinçle teslim olduğu için, hapis ona bir zorluk ve sıkıntı değil, aksine birçok nimetin ve güzelliğin kapısını açan bir olay olarak görünmüştür. Sözgelimi, böyle bir zorluk anını kolaylıkların ve konforun olduğu bir ortamla karşılaştıran mümin, nimetlerin zevkine daha şiddetle varır. Her gün bir gül bahçesi gören bir insanın bu bahçeden alacağı zevk ile, yıllarca beton duvardan başka bir şey görmemiş bir insanın gül bahçesinden alacağı zevk elbette ki çok farklıdır. Zorluğu, çirkinliği bilen bir insan rahattan ve güzellikten çok daha büyük bir zevk alacaktır. Veya kaderinde Hz. Yusuf gibi haksızlığa, zorluğa, hapis gibi bir ortama sabretmek olan bir insan, bunun ahirette kendisine Allah'tan bir hoşnutluk ve ecir olarak döneceğini düşünerek, kaderine sevinir. Sonuçta, kaderinde olanı yaşadığını ve kendisi dahil olmak üzere hiçbir yaratılmış varlığın onun kaderinin önüne geçemeyeceğini, kaderindeki tek bir saniyeyi dahi değiştiremeyeceğini bilir ve kaderine teslimiyetin rahatlığını yaşar.

Kadere teslim olan bir mümin elbette ki, her konumda elinden gelenin en fazlasını yaparak çaba gösterir. Söz gelimi hastalanan bir insan elbette ki doktora gidecek, ilaçlarını alacak ve hastalığı ile ilgili herşeye dikkat edecektir. Ancak bunları yaparken, gittiği doktorun, aldığı ilaçların ve tedavisinin sonucunun da Allah'ın yarattığı kaderde olduğunu bilerek davranır. Bu nedenle, hiçbir zaman mutsuzluğa, telaşa, sıkıntıya veya karamsarlığa kapılmaz. Allah'ın kendisi için dilediğinin en hayırlısı olduğunu bilmenin huzur ve güvenini yaşar. İnsanın her olayda bir hayır olduğuna iman etmesi son derece önemli bir konudur.

Müminler, şer gibi görünen olaylarda dahi onun kendileri için büyük bir hayır olduğuna iman eder ve Allah'a tevekkül ederler. Bu, sadece müminlere has bir özelliktir. Peygamber Efendimiz bir hadisinde bu konuyu şöyle ifade etmiştir:

"Mü'min kişinin durumu ne kadar şaşırtıcıdır. Zira her işi onun için bir hayırdır. Bu durum, sadece mü'mine hastır, başkasına değil: Ona memnun olacağı bir şey gelse şükreder, bu ise hayırdır; bir zarar gelse sabreder bu da hayırdır." (Muslim, Zuhd 64, 2999)

Allah, tüm evrenin tek hakimi, sonsuz güç sahibidir. Bu gerçeği bilen ve hakkıyla görebilen bir insan için zaten Allah'a teslim olarak tevekkül etmekten başka bir yol yoktur. Çünkü bir insanın karşılaştığı her olay, her insan, her konuşma, her ses, Allah'ın denetimi altındadır. Peygamber Efendimizin de belirttiği gibi Allah'tan gelen herşey mümin için bir güzellik ve bir hayırdır. Müminlerin bu gerçeğin bilincinde olarak yaşadıkları tevekkül anlayışını Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.) (Hud Suresi, 56)

Allah'a tevekkül etmeyerek, herşeyi kendi güçlerinin ve kontrollerinin altında zannedenler ise, daima korku, hüzün, endişe ve karamsarlık içinde olurlar. Bu, bir filmi izleyen bir insanın sanki filmin sonunu değiştirebilecekmiş gibi heyecana ve paniğe kapılmasına benzer. Böyle bir korku nasıl son derece yersiz ve gereksiz ise, kaderini izleyen bir insanın da karşılaştıkları karşısında benzer hislere kapılması gereksiz ve yersizdir. Örneğin, suçsuz bir insana iftira atanlar Allah'ın kontrolünde varlıklardır. Ve Allah, insanı denemek için bu olayları yaratır. Bunlara sabrettiği takdirde, Allah'ın rızasını, cennetini ve rahmetini kazanmayı uman mümin için üzülüp kederlenecek hiçbir neden olmaz. Ayrıca Allah, müminlere her zaman yardımını gönderir ve onlara işlerinde kolaylık sağlar. Bu, Allah'ın kesin bir vaadidir. Allah bir ayetinde haksızlığa uğrayanlar için şöyle buyurmaktadır:

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırıda' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (Hac Suresi, 60)

O halde Allah'ın gücünü, yardımını ve dostluğunu bilen müminler için tevekkül ve teslimiyet tek yoldur ve yolların en güzeli ve en kolayıdır. Aksi takdirde insan kaldıramayacağı ağır bir yükün altına girer. Bediüzzaman Said Nursi, bir sözünde insanın tevekkül etmediği takdirde, kendi kendini nasıl bir zorluk içine sokacağını şöyle ifade eder:

"İnsan zaîftir, belaları çok. Fâkirdir, ihtiyacı pek ziyâde. Cizdir, hayat yükü pek ağır. Eğer Kadîr-i Zülcelâl'e dayanıp tevekkül etmezse ve îtimad edip teslim olmazsa, vicdanı daim azâb içinde kalır. Semeresiz meşakkatler, elemler, teessüfler onu boğar. Ya sarhoş veya canavar eder." (Sözler, s. 29)

Ayrıca şunu belirtmek gerekir ki, burada anlatılanlar insanların kendilerini veya birbirlerini teselli etmeleri, zorluklar karşısında düşünerek kendilerine telkinde bulunmaları için verilen bilgiler değildir. Bunlar Allah'ın yaratışının ve dünya hayatının

gerçek yüzüdür. Asıl, aksine inanan veya aksine göre davranan kendini aldatmış ve yanıltmış olur. Dolayısıyla cahiliye insanı en varlıklı ve en rahat günlerinde dahi tevekkülsüzlüğün sıkıntı ve gerilimini yaşarken, gerçeklere iman eden bir mümin, her ne koşulda olursa olsun dinin insanlara getirdiği kolaylığı, neşeyi ve konforu yaşar.

Allah Kuran'da müminler için şöyle bildirir:

Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır. Onlar iman edenler ve (Allah'tan) sakınanlardır. Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (Yunus Suresi, 62-64)

Yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu Aramanın kazandırdıkları

Dikkat ederseniz insanların büyük bir bölümü hayatları boyunca hep birilerinin hoşnutluğunu, beğenisini ve sevgisini kazanmaya çalışırlar. Arkadaşlarının, patronlarının, iş arkadaşlarının, site sakinlerinin, izleyicilerinin, çocuklarının… Böyle bir anlayıştaki insanın hayat şeklinden giyimine, konuşma üslubundan dinlediği müziğe kadar herşeyinde beğenisi hedeflenen biri vardır. Bu, birçok yönden çok zor, sıkıcı, yorucu ve yıpratıcı bir hayattır. Herşeyden önce, başka insanların hoşnutluğunu arayan bir insan, vicdanını çoğu zaman baskı altına almak durumunda kalacaktır. Örneğin, yeni tanıştığı bir arkadaş grubundan dışlanmamak, kendisini kabul ettirebilmek için, bu insanlarda gördüğü yanlış tavırları söylemeye, onları uyarmaya çekinir. Yalnız kalma ve çevresindekileri kaybetme korkusu ile hayatı boyunca vicdanının emrettiklerinden tavizler verir. Bu, önceleri onda büyük bir vicdani sıkıntı oluştururken bir süre sonra tamamen vicdanı körelir ve artık doğru ile yanlışı, iyi ile kötüyü, güzel ile çirkini ayırt edemeyecek duruma gelir.

Aynı anda birçok insanı memnun etmek için çabalayan bir kişiyi bekleyen diğer bir zorluk ise, birini memnun ederken diğerini kızdırma ihtimalidir. Bir insan arkadaşlarını memnun ederken ailesini, ailesini memnun ederken arkadaşlarını kızdırıp kaybedebilir. Veya patronunun gözüne girmek için elinden geleni yapan bir insan iş arkadaşlarının hoşnutsuzluğunu kazanabilir. Tüm bunların sonucunda ise, böyle bir insanın yaşamında her halükarda huzursuzluk, tedirginlik ve memnuniyetsizlik olacağı açıktır.

Oysa samimi bir Müslüman sadece Allah'ın hoşnutluğunu arar. Onun için çevresindeki insanların ne diyeceği değil, Allah'ın emrettikleri önemlidir. Allah'ın rızasını aramak ve ona göre hareket etmek ise her zaman dosdoğru olan yoldur. Allah bir ayetinde sadece Allah'ın rızasını arayanla, birbiriyle geçimsiz birçok ortaklı sahipleri olan bir adamın durumu arasındaki farkı şöyle bildirir:

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir

kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (Zümer Suresi, 29)

Ayette belirtildiği üzere insanın yaşayışına uygun olan yalnızca Allah'ın hoşnutluğu üzerine kurulmuş bir yaşamdır. Said Nursi de Allah'ın rızasını kazanmak için gayret etmenin her zaman çok kolay bir hayat getireceğini şöyle açıklamıştır:

"Amelinizde rıza-yı İlahi olmalı. Eğer O razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yok. Eğer O kabul etse, bütün halk reddetse tesiri yok. O razı olduktan ve kabul ettikten sonra, isterse ve hikmeti iktiza ederse, sizler istemek talebinde olmadığınız halde, halklara kabul ettirir. Onları da razı eder." (Lem'alar, s. 154)

Bediüzzaman'ın bu tefekkürü son derece önemlidir; gerçek ihlas ve samimiyetin de anahtarıdır. İnsan ancak Rabbimizin rızasını arayarak gerçek samimi dindar olabilir. Eğer yaptığı işlerde insanların veya başka varlıkların rızasına yöneliyorsa, o zaman muhakkak bu işin içine riya karışmış olur. Riyakar bir yapı ise insanı hem dünyada hem de ahirette zarara sokar. Öncelikle, insanların rızasını arayanlar, bekledikleri karşılığı hiçbir zaman göremezler. Bir insanın gözüne girmek, ona adeta "yaranmak" için çabalayıp dururlar ama karşılarındaki insan onların bu çabalarını takdir edemez. Zaten etse bile kendisi de aciz ve zavallı bir insandır. Herşeyin tek hakimi ve sahibi olan Allah, Kendi rızasını kazanmak için çabalayanları ise sonsuz cenneti ile müjdeler ki, cennet, insanın nefsinin arzu ettiği herşeyin hazır bulunduğu bir mekandır. Allah yalnızca Kendi rızasına uyanların kurtuluşa ereceğini şöyle bildirmiştir:

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (Maide Suresi, 16)

Sadece Allah'ın rızasına uymak her insana, dünyada ve ahirette en kolay, en güzel ve en neşe dolu hayatı getirecektir.

Fedakarlık kolay, bencillik ise zor olandır

Cahiliye toplumlarında insanlar genellikle kendi istek ve çıkarlarını ön planda tutar, her zaman "Önce benim rahatım, zevkim, konforum gelir" düşüncesiyle hareket ederler. Fedakarlık ise, bu insanların nefsine çok zor gelir. Egoist tavırlar uyanıklık olarak görülürken, fedakarlık genelde saflık olarak yorumlanır. Oysa Allah'a iman eden ve Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için fedakarlıkta bulunan biri için fedakarlık hem büyük bir kazançtır, hem de son derece kolay bir ibadettir.

Müminlerin fedakarlık anlayışlarını Allah şöyle haber verir:

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir

karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür. Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimiz'den korkuyoruz." Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (İnsan Suresi, 8-11)

Yaptığı fedakarlığın karşılığında, ayetlerde bildirildiği gibi, Allah'ın rızasını ve "parıltılı bir aydınlık ve sevinç" duyacağı ahiret nimetlerini kazanacağını bilen bir mümin için, feda ettiklerinin hiçbir önemi kalmaz. Geçici, kısa ve eksikliklerle dolu bir hayatta insanın en sevdiği mal varlığının dahi, Allah'ın hoşnutluğunun ve bunun karşılığında vereceği cennet hayatının yanında hiçbir değeri ve güzelliği yoktur. Buna iman eden müminler, yaptıkları fedakarlık ne kadar büyük olursa olsun ne bir takdir beklerler ne de diğer insanları minnet altında bırakırlar.

Bütün bunların yanında Allah, Kendi rızası için fedakarlıkta bulunanlara dünyada da bolluk ve bereket vaat eder, verdiğinin fazlasını o kişiye bağışlar. Allah bu vaadini ayetlerinde şöyle bildirir:

Allah'a karşılığını çok arttırma ile kat kat arttıracağı güzel bir borcu verecek olan kimdir? Allah, daraltır ve genişletir ve siz O'na döndürüleceksiniz. (Bakara Suresi, 245)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 261-262)

Allah'a ve ahirete inanmayanlar içinse fedakarlığın her türlüsü büyük bir kayıp, kendilerinden ve çıkarlarından önemli bir eksilmedir. İnançsız oldukları için, aslında kendilerine büyük kazanç olacak güzellikleri çirkin ve kayıp olarak görürler. Bencilliğin, malını ve parasını elinde sıkı sıkıya tutmaya çalışmanın sıkıntı ve gerilimini yaşarlar. Evlerinde otururken dahi sürekli bir huzursuzluk içindedirler. Eşyalarının yıpranması, yiyeceklerinin tükenmesi, dostlarının ziyareti bu insanlar için hep bir eziyet ve zahmet konusudur. Kötü ahlakları ile kendi kendilerine zulmeder, güzel ahlakın getireceği huzur ve bereketten mahrum kalırlar.

Affedicilik insan için en hayırlı ve en güzel olandır

"Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O'dur." (Şura Suresi, 25) ayetinde de bildirildiği gibi, Allah affedicidir. Müminler de Allah'ın

beğendiği ahlaka uyan kişiler olarak, birinden kötülük gördüklerinde affetmeyi, kötülüğü iyilikle uzaklaştırmayı seçerler. Şüphesiz, bir kötülük karşısında sabrederek, alttan almak, kötülük yapan kimseyi affederek intikam hırsına kapılmamak, öfkeyi yenip tutmak takva sahibi insanlara has bir özelliktir. Ve bu tavrın karşılığı Allah'ın hoşnutluğu ve sevgisidir. Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz)geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (Al-i İmran Suresi, 134)

Kötülüklere karşı iyilikle karşılık vererek affeden kişi aynı zamanda kendisi ve çevresi içinde barış ve huzur dolu bir ortam hazırlamış olur. Bu elbette ki, sürekli karşılıklı intikamların alındığı, kin, nefret, düşmanlık duygularının hakim olduğu zor bir ortamla karşılaştırılmayacak kadar kolay, huzurlu ve rahat bir ortamdır. İnsan, ilk an kapıldığı öfke ve kin duygularından kurtulmak için belki kısa bir süre nefsini dizginlemek ve sabır ve çaba göstermek durumunda kalacaktır, ama karşılığında dostluk, sevgi, saygı ve barış dolu bir ruha ve ortama sahip olacaktır. Allah ayetlerinde müminlere şöyle bildirir:

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. Buna da, sabredenlerden başkası kavuşturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan başkası da kavuşturulamaz. (Fussilet Suresi, 34-35)

Allah, güzel ahlakın karşılığında insanlara güzel ve kolay bir hayat sunar. Affedici olmayan bir insanın çevresinde hep düşmanları, ona kin ve nefret güden insanlar bulunurken, affeden insanın dünyada bulduğu karşılık huzurlu ve barış dolu bir hayat ve sıcak dostlardır.

Tevazu kolay ve rahat bir hayat getirir

Kibir ve büyüklenme bir insana en çok zulüm ve sıkıntı yaşatan kötü ahlak özelliklerindendir. Tevazu ise, tam aksine, insana huzur ve rahatlık getirir. Kibirli bir insan, herşeyden önce tüm özelliklerini kendine ait zanneder. Örneğin zekasının Allah'ın kendisine verdiği bir nimet olduğunu düşünüp şükredeceğine, zekasıyla övünür. Bu özelliğini gözünde büyüterek çevresindekileri kendisinden küçük görür ve aşağılar. Bu karakterinin bir sonucu olarak, çevresindeki insanlar tarafından sevilmez, itici bulunur. Belki, kibirli tavırlarından dolayı bazı kimseler yanında ezilip, saygı gösteriyor olabilirler. Ancak kibirli insana gösterilen saygı, içten, samimi, gerçekten o kişiye hürmet duyulduğu için gösterilen bir saygı değildir; aksine onun kibirinin, azametinin şerrinden kurtulabilmek için uygulanan bir davranış şeklidir. Dolayısıyla kibirli

insanların gerçek, samimi, içten bir sevgi ile kendilerine bağlı dostları olmaz. Çevrelerinde hep kendilerine göstermelik bir ilgi ve saygı gösteren insanlar olur.

Kibirli insanın kendi kendine yaptığı en büyük zulümlerden biri de, çevresine karşı hep kusursuz ve eksiksiz görünmeye çalışmasıdır. Örneğin yukarıda verdiğimiz örnekte olduğu gibi, zekası ile kibirlenen bir insan daima en zeki olma iddiasındadır. Asla hata yapmayı kabullenemez. Bir hata yaptığında bunun insanlar tarafından fark edilmemesi için elinden geleni yapar, hatta yalan söyleyerek çok küçük durumlara düşer. Oysa insan son derece aciz, eksikliklere sahip ve bu dünya hayatında her an denenen bir varlıktır. Dolayısıyla hayatı boyunca birçok eksikliği ve hatası olması son derece doğaldır. Bunları diğer insanların gözünden saklamaya çalışmak ise son derece anlamsız ve gereksizdir. Allah'ın herşeyi gören ve bilen olması, insanın aciz ve eksikliklerle dolu bir varlık olduğunu kavraması, ve insanların gözünde ne olduğunun değil, asıl Allah Katındaki yerinin önemli olduğunu bilmesi, insanın üzerindeki bu zulmü kaldırarak, yaşadığı hayatı kolay ve huzurlu hale getirir.

İnsanların nefislerinde yer alıp onlara en büyük sıkıntıyı yaşatan hislerden biri ise kendisini bazı özelliklerinden dolayı diğerlerine göre daha değerli bulmasıdır. Bu, aslında şeytanın da bir özelliğidir. Allah, Hz. Adem'i yarattığında şeytana ve tüm meleklere Hz. Adem'in önünde secde etmelerini emretmiştir. Melekler, Allah'ın güzel ahlakla yarattığı varlıklar olarak hemen secde etmişlerdir. Şeytan ise secde etmekte direnmiş ve mazeret olarak şunları söylemiştir:

Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Sad Suresi, 76)

Ayette de bildirildiği gibi, şeytan kendisini diğer yaratılmışlara göre üstün gördüğü için, Allah'ın emrinden dahi çıkabilecek kadar azgınlaşmıştır.

Kuran'da kendilerini üstün zannettikleri için sapanlardan da söz edilmektedir. Örneğin, Yahudi ve Hıristiyanlar, "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz..." (Maide Suresi, 18) diyerek sapmaktadırlar. Ancak, onlar da dahil olmak üzere bütün insanlar, Allah'ın yarattığı aciz varlıklardır. Her insan Allah'a muhtaçtır ve Allah'ın kendisi için yarattığı kaderi izler. Hiçbir insan kendi kendine bazı özellikler kazanıp sonra bunlarla üstünlük kazanamaz. İnsanların üstünlüğü ancak Allah'a yakınlıkta, takvada gösterdikleri çaba ile ölçülebilir.

Allah'ın kendisini ayrıcalıklı ve üstün zannedenlere Kuran'da verdiği cevap şöyledir:

"... Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (Maide Suresi, 18)

Kusursuzluk ve hatasızlık iddiası, insan için çok ağır bir yüktür. İnsanlar arasında da ayrıcalıklı olmaya çalışırlar, bu yüzden her anlarını kontrol altında tutarlar, her an iddialı bir tavır içinde olmaya gayret gösterirler. Örneğin bir toplantıya katıldıklarında en etkili konuşanın, en güzel giyinenin, en zeki çözümler bulanın, en fazla dikkati üzerinde toplayanın kendileri olmasını isterler. Herhangi bir topluluk içindeyken bile, oturmak için seçtikleri yere kadar bir ayrıcalık, farklılık, üstünlük havası oluşturmaya çalışır, asla kalabalığın veya o odadaki insanların arasında kaynamayı kabullenemezler. Bunun içinse her an "diken üzerinde" gibidirler. Hiçbir hareketleri doğal ve içten olmaz. Yaptıkları herşey, iddialarına ulaşabilmek için hesaplı ve planlı olur. Bunun bir insan için ne kadar büyük bir azap olacağı ve o kişiye ne kadar büyük bir yük yükleyeceği ise ortadadır.

Ayrıca bilinmelidir ki böyle insanlar, kibirlenerek hedefledikleri hiçbir şeye erişemezler. Kibirlendikçe, hem çevrelerinden nefret ve kızgınlık kazanırlar, hem de ellerindekiler alındığında çok büyük bir çöküntü yaşayarak hayata küserler. Allah bir ayetinde, kibirlenenlerin bir sonuca varamadıklarını şöyle bildirir:

Şüphesiz kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteği)nden başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (Mümin Suresi, 56)

Kibirli insanlar, dünya hayatında hiçbir emellerine erişemedikleri gibi, en önemlisi Allah'ın sevgisini de kaybederler. Allah bir ayetinde bunu şöyle bildirir:

"İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (Lokman Suresi, 18)

Tevazulu insanlar ise, kibirli insanların yaşadıkları sıkıntı ve baskıları hiçbir zaman yaşamazlar. Elbette ki her insan herşeyin en güzeline sahip olmayı, herşeyin en iyisini yapmayı ister. Ancak bunları dünyevi hırslarını tatmin etmek, insanların gözlerinde büyümek ve bundan dolayı saygı görmek için yapanlar büyük bir kayıp içindedirler. Mütevazi bir insan ise bunların hepsini Allah'ı razı etmek ve sevap kazanmak için ister. Bir şey başardığında veya güzel bir özelliğe sahip olduğunda, bunların hiçbirinin kendisinden olmadığını, her birinin Allah'ın kendisine lütfettiği nimetler olduğunu bilir. Bunları kendisine veren, kaderinde kendisine başarı, güzellik ve nimet yaratan Allah'a şükreder. Dolayısıyla bunlardan herhangi birini kaybettiğinde de mutsuz olmaz. Bunun da kendisi için bir deneme olduğunu bilir ve tevekkül eder. Ne başarıyı ne de başarısızlığı, ne güzelliği ne de çirkinliği sahiplenmez. Hepsinin dünya hayatında

kendisini denemek için yaratılan olay ve görüntüler olduğunu bilerek, bu inancının kendisine verdiği huzur ve rahatlığı yaşar.

Bediüzzaman da kibirli ve mütevazi insanların yaşamları arasındaki farkı kısaca şöyle özetler:

"Kendini beğenen belayı bulur, zahmete düşer. Kendini beğenmeyen safayı bulur, rahmete gider." (Mektubat, s.301)

Dürüstlük ve samimiyetin getirdiği kolaylık ve huzur

Cahiliye insanları başları sıkıştığında hemen yalana başvururlar. Bunu kendilerini kurtarmak için kolay bir yöntem olarak görürler. Oysa, dürüst olmamak ve yalancılık bir insanın sahip olduğu en azap ve sıkıntı verici yönlerden biridir. Herşeyden önce yalan söyleyen bir insan her an yalanının ortaya çıkmasının tedirginliğini yaşar ve bundan dolayı küçük düşecek diye korkar. Bunun dışında yalancılığın getirdiği vicdan sıkıntısı insanlarda huzursuz ve gerilimli bir hale neden olur. Herkesin birbirine yalan söylediği bir ortam ise son derece samimiyetsiz ve riyakardır. Herkes birbirinin her söylediğinden şüphelenir. En basit konularda dahi birbirlerine güvenemezler. Söz gelimi yeni aldıkları kıyafetin yakışıp yakışmadığını sorduklarında riyakar bir cevap alacaklarından emindirler. Yalanlar ve riya üzerine kurulu bir dostluğun ise samimi ve içten bir dostluk olamayacağı bellidir.

Oysa dürüstlük Allah'tan korkan bir insan için çok önemlidir. Allah bir ayetinde iman edenlere dürüstlüğü şöyle emreder:

Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve sözü doğru söyleyin. (Ahzab Suresi, 70)

Dürüstlük ve samimiyet ise müminlere çok güzel, güvenilir, huzur dolu bir hayat getirir. Örneğin hata yapan bir mümin bunu hiçbir zaman diğerlerinden gizlemez. Çünkü Allah'ın kendisini her an izlediğini ve işittiğini bilir ve Allah'a yönelerek tevbe eder. Müminlerin bilmesi gerekiyorsa bunu onlara da en doğru ve dürüst şekliyle anlatır. Müminlerin böyle bir dürüstlük karşısında samimiyetini istismar etmeyeceklerini bilir. Aksine yapılan hata ne olursa olsun müminler, o kişinin gösterdiği samimi ve tevazulu tavırdan dolayı son derece hoşnut olur ve o kişiye güven duyarlar. Peygamber Efendimiz (sav) de bir hadisinde yalan söylemek ile ilgili olarak şöyle buyurmuşlardır:

Hiç şüphe yok ki doğruluk iyiliğe götürür. İyilik de cennete götürür. Kişi doğru söyleye söyleye Allah Katında sıddîk (doğru sözlü) diye yazılır. Yalancılık kötüye götürür. Kötülük de cehenneme götürür. Kişi yalan söyleye söyleye Allah Katında kezzâb (çok yalancı) diye yazılır. (Buhârî, iEdeb, 69; Müslim, Birr, 103-104)

Samimi, gizlisi saklısı olmayan, esrarengiz bir hava sunmayan açık bir insan çok güvenilirdir ve o kişinin yanında herkes rahat eder. Böyle insanların birarada bulundukları bir toplum ise, çok büyük bir nimet ve güzelliktir. İnsanlar belki dürüst davranarak kendilerini küçük düşürmekten, zorluk yaşamaktan çekinirler ancak, Allah dürüst ve samimi insanlara çok neşeli, güvenli ve huzurlu bir ortam verir. Onların ahirette alacakları karşılık ise çok daha güzel ve müjde doludur:

Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (Maide Suresi, 119)

Güzel ahlak her insanın hayatına huzur ve kolaylık getirir

Bu bölümde güzel ahlak özelliklerinden birkaç örnek verilerek, asıl kolay olanın ve insana mutluluk getirenin Kuran ahlakının yaşanması olduğu anlatıldı. Burada verilen örnekleri çoğaltmak mümkündür. Çünkü her kötü özelliğinden kurtularak bir iyilik daha kazanan kişi için bir kat daha fazla sevinç vesilesi oluşacaktır. Örneğin kıskanç biri kıskançlıkla kendi kendini yıpratıp dururken, bütün güzelliklerden, güzel insanlardan, diğer insanların başarılarından zevk almaya başlayacaktır. Örneğin daha önce kıskançlık ve öfke ile baktığı arkadaşının güzelliği, bir anda Allah'ın yaratışını övdüğü, her gördüğünde nimet olarak gördüğü bir güzelliğe ve sevince dönüşecektir. Veya en ufak bir olayda dahi sabırsızlanarak kendisine suni olarak sıkıntılar yaşatan bir insan, sabrın güzelliğini ve Allah Katındaki değerini öğrenerek yaşadığında, en zorlu ve çetin gibi görünen olaylarda dahi sabretmenin, tevekkülün ve teslimiyetin büyük sevincini ve huzurunu yaşar.

Bu zorluklara sabır gösterdiğinde kazanacağı ecri düşünerek sevinci kat kat artar. Sonuç olarak, Allah'a, Allah'ın yarattığı kadere, cennetin ve cehennemin varlığına kesin bir bilgiyle iman etmek, bir insana en büyük sevinci, huzuru, rahatlığı ve kolaylığı getiren önemli bir sırdır. Bunlara erişmek için başka yollar arayanlar büyük bir yanılgı içindedirler ve iman etmeden bu nimetlere asla erişemezler.

ŞEYTANIN ZAYIF HİLESİ

Allah her insanı bu dünya hayatında dener. Ve her insanın bu deneme sırasında gösterdiği ahlaka ve imanına göre, asıl hayatının cennette veya cehennemde olacağı belirlenmiş olur. Allah'ın kulları için yarattığı bu deneme ise son derece kolay ve rahattır. Daha önceki konularda da değinildiği gibi insana düşen Allah'ın Kuran'da bildirdiği ve insana dünya hayatında da mutluluk ve huzur getiren hayatı yaşamaktır. Allah, bu imtihan içinde ise imana karşı negatif bir güç olarak şeytanı yaratmıştır. Allah'ın ayetlerinde bildirdiği gibi, şeytan insanların düşüncelerine vesvese vererek, onlara imansızlığı telkin ederek, veya bazı insanların tavırları ve konuşmaları aracılığıyla, insanları dinden, Allah'ın emirlerinden ve güzel ahlaktan çevirmek için çaba harcar. Bunun için her yolu dener, insanlara türlü türlü tuzaklar kurar. Şeytanın insanın bir düşmanı olduğunu Allah bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (Bakara Suresi, 208)

Ne var ki, Allah'ın ayetlerinde de bildirdiği gibi şeytanın insanlar için hazırladığı hileler çok zayıftır ve iman gözüyle bakan biri şeytanın tuzaklarını hemen görür ve bozar. Allah Kuran'da şeytanın yaptığı hilelerin çok zayıf olduğunu ve insanlar üzerinde zorlayıcı bir etkisinin olmadığını haber vermiştir.

Kuran'daki, "İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. <u>Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz.</u> Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (İbrahim Suresi, 22) ayeti gereğince zorlayıcı bir güç olmadığı için mümin güçlü bir konumda olur. Bu da çok büyük bir rahatlıktır.

iblis'in müstakil bir gücünün olmadığı başka ayetlerde de şöyle haber verilir:

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. <u>Oysa onun, kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-gücü yoktu;</u> ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (Sebe Suresi, 20-21)

Şeytanın insanlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücünün olmaması, insanlar için Allah'ın belirlediği bir kolaylıktır. Şeytan sadece insana kötülüğü, inkarı, kötü ahlak

özelliklerini fısıldar, onları inkara çağırır. Ancak, bunları insanlara yaptırmak için baskı uygulamaz, kurduğu tuzaklar anlaşılır ve zayıftır. İnsanın şeytanın etkisinden kurtulmak için çok büyük bir çaba ve güç harcamasına gerek yoktur. Çok az düşünen bir insan gerçekleri hemen görür ve şeytana uymaz. Örneğin, şeytan bir insana dünya hayatını çok çekici ve süslü gösterebilir. Genç bir insana dünya hayatını sanki hiç bitmeyecekmiş gibi hissettirip, onu dünyaya tutkuyla bağlamaya çalışabilir. Oysa, aklı başında ve gerçekçi düşünen biri için şeytanın bu çabaları çok zayıf ve etkisizdir. Her insanın bir gün mutlaka öleceğini, dünya hayatında çekici gibi görünen herşeyin geçici, kısa ömürlü ve cennetteki haliyle kıyaslandığında son derece eksik ve yetersiz olduğunu bilen ve düşünen bir insan, şeytanın tuzağını bozmuş olur. Veya şeytan bir insana kibiri ve kendini beğenmeyi fısıldar. Ancak, acizliklerini, eksikliklerini, kusurlarını düşünen veya bir gün ölüp de toprağın altında çürüyecek bir bedene sahip olduğunu hatırlayan insan şeytanın bu telkininden de kolaylıkla kurtulacaktır.

Elbette ki bu kolaylık, samimi olarak şeytanın etkisinde yaşamak istemeyen, Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini hedef edinen salih insanlar içindir. Aksi takdirde, yani bir insan Allah'tan korkup sakınmadığında ve Allah'ın rızasını gözetmediğinde şeytanın tuzaklarına düşmesi çok kolay olacaktır. Rabbimiz şeytanın sadece "muhlis" kullarının üzerinde bir etkisinin olamayacağını ayetlerinde şöyle haber vermektedir:

Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım. Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (Sad Suresi, 82-83)

Buna karşılık şeytanın çağrılarına uyan ve onu dost edinenlerin sonu ise ayette şöyle açıklanmaktadır:

Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız" bırakandır. (Furkan Suresi, 29)

SONUÇ

Yeryüzünde yaşamakta olan tüm insanlar gibi siz de ilerleyen her saat, her dakika ve her saniye ahiret yaşamınıza daha çok yaklaşıyorsunuz. Bu, kaçınılmaz bir gerçek... Bir gün, bir şekilde yaşamınız sonlanacak ve Allah Katında dünyada yaptıklarınızdan dolayı hesap vereceksiniz.

Şimdiye kadar dini zor gördüğünüz için dinden uzak durmuş, Kuran ahlakını yaşamamış ve birçok hata yapmış olabilirsiniz. Ama şu andan sonra önemli olan samimi olarak Allah'a tevbe edip, ahiretiniz için en hayırlısını yapmanız ve kolay olana yönelmenizdir. Bu karara vardığınızda şu ana kadar alıştığınızdan çok farklı ve "güzel bir hayat"a kavuşacağınız ise Allah'ın izniyle kesin bir gerçektir.

"Güzel bir hayat" kavramı insanlara çoğu zaman yabancı gelir. İnsanların büyük bir çoğunluğu, hiçbir sıkıntı, üzüntü, korku, endişe duymayacakları bir hayatı, erişilmesi imkansız bir hayal olarak görürler. Gerçekten böyle bir hayat, dinden uzak yaşayan insanlar için erişilmesi mümkün olmayan bir hayaldir.

Böyle huzurlu ve sevinç içinde bir hayatı sadece Allah'ın rızasını, cennetini ve rahmetini kendilerine hedef edinen, Allah'tan korkup sakınanlar yaşayabilirler. Bu Allah'ın inanan kullarına müjdelediği bir gerçektir:

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Kitap boyunca da kapsamlı olarak anlatıldığı gibi, Allah'ın insanlar için bildirdiği din, çok kolay ve zahmetsizdir. Ayrıca insanın hayatındaki tüm zorlukları, sıkıntı ve zahmetleri giderir. Dini yaşayan insan Allah'ın koruması altında, her işinde başarıya ve en güzeline erişir ve ayette bildirildiği gibi en güzel hayatı yaşar.

O halde siz de güzel olanı ve aynı zamanda da en kolay yaşamı tercih edin. Böyle bir hayatı Kuran ahlakını yaşayarak kolayca elde edebilirsiniz. Çünkü Kuran, bu evrendeki herşey gibi sizi de yaratan Allah'ın sözüdür. Şu ana kadar içinde yaşadığınız toplumdan, çevrenizdeki insanlardan, gazetelerden, televizyondan aldığınız telkinleri bir kenara bırakarak sadece Allah'ın sözü olan hak dine yönelin ve Kuran ahlakını yaşamanın kolaylığını düşünün.

Unutmayın; eğer din ahlakının rahatça yaşanabilirliğini görmezlikten gelerek, kolay olanı terk edecek olursanız, ahirette ummadığınız sonsuz bir acı ile karşılaşabilirsiniz.

DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer

kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı.

Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece

tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus
2- Homo habilis
3- Homo erectus
4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Time, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly

Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın.

Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve

kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur. Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

Allah'ın insanlar için, yaratılışlarına en uygun olarak seçtiği din İslam dinidir. Allah, dinini insanların yaşayabilmesi için çok kolay kılmıştır. Din, insanların üzerindeki kısıtlayıcı ve sınırlayıcı, insanlara zorluk getiren tüm ağırlıkları kaldırır. İnsanın sadece sonsuz merhametli, şefkatli, bağışlayıcı, salih kulları için herşeyi hayırla yaratan, tüm gücün sahibi olan Allah'ın kendisi için belirlediği kadere teslim olmasını, herşeyde sadece O'nun rızasını arayarak O'na yönelmesini bildirir.

Peygamber Efendimiz de yanındaki Müslümanlara her zaman dini "kolaylaştırmayı" emretmiştir. O halde salih Müslümanlar bu emre itaat etmeli ve insanlara kolay olanı zor göstermenin vebalini yüklenmemelidirler. Peygamberimiz (sav)’in bu konuyla ilgili bir hadisi şöyledir: "Kolaylaştırın, güçleştirmeyin. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Birbirinizle iyi geçinin, ihtilafa düşmeyin."

Bu kitapta, Peygamberimiz (sav)'in bu tavsiyesine uygun olarak, Allah'ın dininin yaşanmasının son derece kolay olduğu hatırlatılmaktadır.